

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale

Anul XII Nr. 5 (79) IUNIE 2001

● APLICAȚIE PE DUNĂRE

SUMAR

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 5 (79) IUNIE 2001

Redactor-șef:

Comandor dr. IOAN DAMASCHIN

Secretar de redacție:

Maior COSTEL SUSANU

Redactor:

BOGDAN DINU

Lecotenent ing. MUGUR CRÎNGAŞU

Corector: FLOARE BRÂNZĂ

Fotoreporter: VALENTINA CIUCU

ADRESA REDACȚIEI

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

041 - 618127 (redactor-șef)

041 - 615700/0238 (redacția)

041 - 550677 (fax)

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

COPYRIGHT

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZARE

Revista apare lunar cu excepția numărului comun ianuarie-februarie.

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua

Cuget Liber

și în unități militare.

Ediția s-a încheiat la 12 iunie 2001

ISSN - 1222-9423

B-95001

Tipar și tehnoredactare computerizată

Cuget Liber
POLIGRAF

Constanța

Str. I. C. Brătianu nr. 5

Telefon: 041 - 665710; 637855

Fax: 041 - 619524

Tehnoredactor: Mariana Băcioiu

COPERTA I: Comandor Vasile Nicolaescu
într-o postură consacrată

COPERTA IV: Crepuscul fascinant la mare
Foto: căpitan Ion Burghișan

Preț: 13.200 lei

2 FOC LA GURA TEVII

Cântecul de lebădă al vedetelor dragoare

8 Secretul unei reușite cariere militare

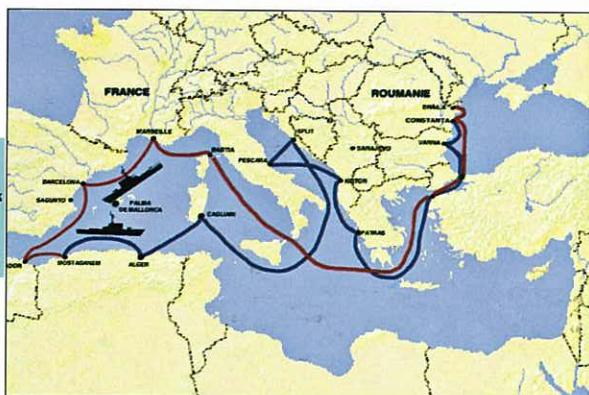
10 ALMA MATER - „Forțele Navale au în continuare nevoie de maistri militari“

11 Oaspeți americani la Școala Militară de Maiștri a Marinei

14 Element decisiv în asigurarea eficienței și operativității: ÎNZESTRAREA FLOTELOR MILITARE

12 Noi, femeile din Forțele Navale

6 „ODISEEA 2001“ ULISE, „CONSTANȚA“ ȘI MEDITERANA

16 Concursurile sportive și aplicativ-militare de vară

18 Demersuri creative în pregătirea fizică a cadrelor din Forțele Navale

20 Flotele străine „pe radar“

23 NAV. MAR. EDU 2001

24 Respirația spirituală a mării

28 OASPEȚI AI FORTELOR NAVALE

27 CARTUL LIBER

TEST: Știți care este cuplul ideal?

29 INFO/BLITZ

EDITORIAL

NE-AM ÎNSUȘIT LECȚIA DE ISTORIE?

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

Intr-o ierarhie a valorilor supreme ale poporului român, independența și liberitatea sunt, fără îndoială, valori primordiale, iar principalul lor garant rămân Forțele Armate cu toate cele trei categorii de forțe - terestre, aeriene, navale. Este și motivul pentru care conducerea politică trebuie să aibă în vedere, printre problemele sale primordiale, Armata Țării.

Secoul trecut, cel mai zbuciumat din istoria omenirii, cu două din cele mai mari conflagrații mondiale, în care Armata și Marina Română, volens, nolens, au figurat printre protagonisti, cu tot cortegiul de sacrificii și, în primul rând, cele umane, nu mai lasă loc de îndoială asupra necesității ca Armata să fie înzestrată și pregătită din timp de pace pentru a fi în măsură să lupte și să-și atingă obiectivele în timp de război. Tot cele două mari conflagrații au demonstrat cât de important este pentru salvagardarea intereselor naționale apartenența la o coaliție de state, coaliție pe care nu totdeauna ne-am ales-o de bunăvoie.

Așadar, istoria ne-a oferit și ne oferă lecții. Ni le-am însușit oare?

O scurtă privire asupra acestor lecții credem că se impune și aş face apel, mai întâi, la afirmațiile unui om politic de anvergură privind pregătirea armatei conform căror dacă în timp de pace se întreține o armată bine înzestrată și instruită se pierd, evident, niște bani, dar dacă nu se pierd acești bani, în timp de război se pierd teritori și se poate pierde chiar țara. Din păcate, pentru România, afirmațiile și-au dovedit valabilitatea nu numai în primul război mondial, dar și în cel de-al doilea, începând cu dramaticele momente trăite de poporul și națiunea română în urgisitul an 1940. Atunci au fost smulse vaste teritorii din trupul țării, iar armata română a cărei menire era tocmai apărarea acestor teritorii nu a fost în măsură să riposteze. Consiliul de Coroană din 27 iunie 1940, întrunit în urma Ultimatumului sovietic de cedare a Basarabiei și a Nordului Bucovinei, a constatat că Armata Română nu era nici înzestrată și nici pregătită să se împotrivească, fiind astfel nevoită să suporte umilința retragerii fără luptă, situație ce s-a repetat la puțin timp și în Ardeal.

Semnale de alarmă au fost trase cu mult înainte de acest an și de către generalul Ion Antonescu, cel care și-a asumat răspunderea de a conduce destinele statului român în cea mai grea perioadă a istoriei sale. Într-un raport înaintat Primului ministrului, încă din anul 1934, când războiul nu se prefigura ca imminent, referitor la situația înzestrării și pregătirii armatei el arăta că Armata Română se prezenta ca un corp cu pieptul bombat umplut cu aer. Câtă dreptate a avut să demonstrează în același urgisit an 1940, dar și în următorul, când România a intrat în război pentru a-și recuceri teritoriile furate.

Marina Regală Română, categorie distinctă de forțe ale armatei nu a avut o situație privilegiată, aș putea spune, dimpotrivă. Dacă trupele de uscat și aviația au început

războiul alături de trupele germane, Marina Regală Română a intrat în focul luptelor pe mare și fluviu fără a beneficia de sprijinul altor forțe.

Au fost lecțiile dure ale istoriei pe care nu trebuie să le uităm și din care trebuie să tragem învățăminte pentru prezent.

Ce ne arată prezentul? Există similitudini de situație pe care lecțiile istoriei, măcar cele pe care le-am amintit, ne-ar obliga nu numai la o analiză profundă, dar și la luarea unor măsuri urgente?

Astăzi cuvântul de ordine în armata română îl constituie Restructurarea, fenomen care atrage după sine un corteiu întreg de alte fenomene și evenimente: refacerea structurilor la toate eșaloanele, reducerea altora, reducerea numărului de ofițeri și refacerea structurilor pe grade etc.

Mulți își amintesc faptul că prin anii '60 s-a produs o restructurare a foțelor armate. Marina Militară a României, prin reducerea drastică a personalului și a numărului de nave, urmare a aplicării unei politici străine de interesele țării, ajunsese să numere un total de cca. șapte unități la mare și fluviu, luându-se în calcul și cele de la uscat. Nu era stare de război, evident. Dar nici nu trebuie să fii un strateg deosebit ca să pricepi că într-o astfel de situație Marina Română era de departe de a-și putea îndeplini menirea.

Restructurarea ca fenomen, indiferent de costuri - materiale, sociale sau de altă natură - se impunea cu necesitate după anii '90 când, prin prăbușirea pur și simplu a falimentarului sistem comunist, s-au produs schimbări fundamentale în geopolitica europeană și în strategiile de apărare ale țărilor din fostul Pact de la Varșovia.

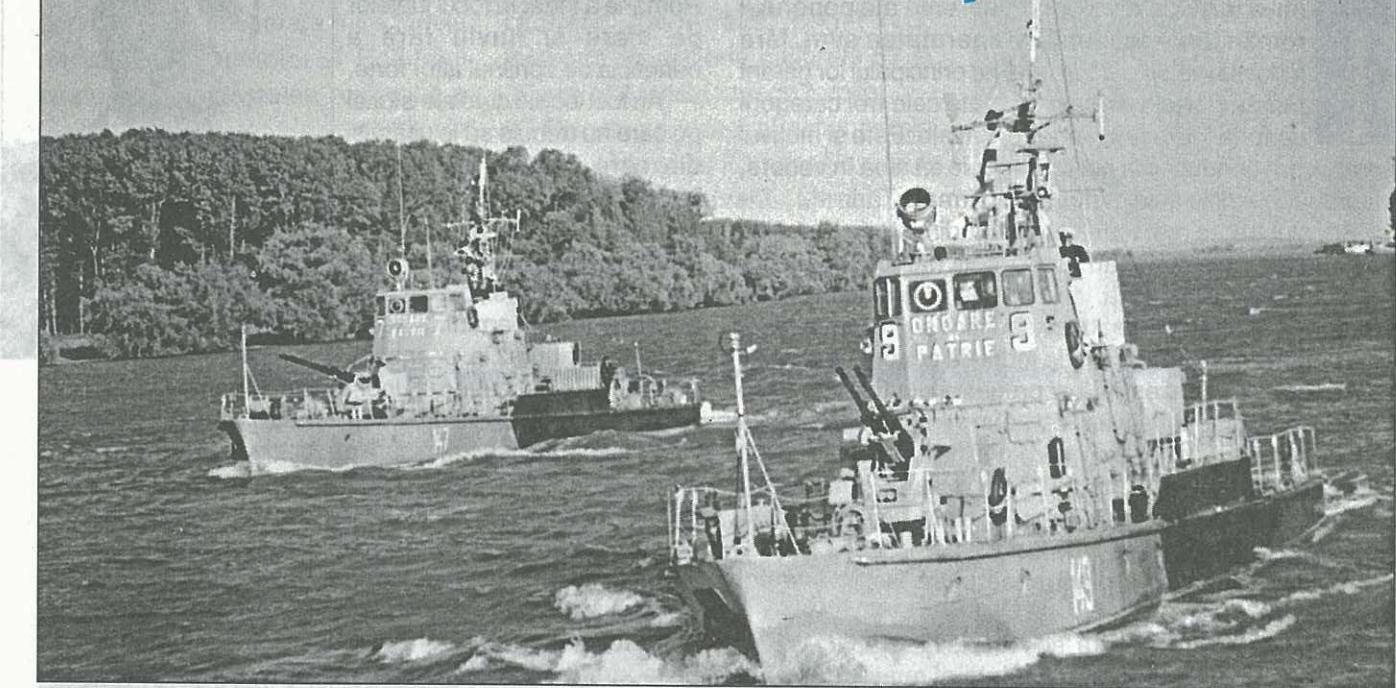
Reducerile de nave și personal, în special al numărului de ofițeri, în cadrul restrukturărilor de azi apar ca fenomene previzibile dacă luăm în calcul faptul că o bună parte din parcul de nave ajunsese la "vârsta a treia", cu tehnica incompatibilă cu cea a țărilor NATO, iar structura pe grade și funcții a ofițerilor este tributară unei politici de cadre din anii '70 - '90.

Desigur, reducerea nu vizează numai navele la care m-am referit, iar la această dată se cunoaște care sunt cele care și-au încheiat mandatul sau și-l vor încheia într-o perspectivă mai mult sau mai puțin apropiată. Problema principală este aceea că reducerile trebuesc făcute după analize temeinice. Pentru cei ce motivează aceste reduceri cu existența unor costuri prea mari credem că, înainte de a aduce o astfel de motivație ar trebui să arunce o privire și spre anumite lecții ale istoriei. Primordiale nu trebuie să fie costurile, ci necesitățile de apărare ale țării. Forțele Navale trebuie să rămână într-o cantitate și o structură care să-i permită să-și poată îndeplini misiunile. Altfel, restructurarea își schimbă denumirea și conținutul și îndreptățește întrebarea: **NE-AM ÎNSUȘIT LECȚIA DE ISTORIE?**

CÂNTECUL DE LEBĂDĂ AL VEDETELOR DRAGOARE FOC LA GURA ȚEVII

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

"Pe orice timp, marinarul este la postul său, în afara de privirile sau controlul cuiva. El nu vrea nimic de la nimeni, nici răsplată, nici admiratie, când își face datoria".

Astfel glăsuia cu peste șase decenii în urmă (22 mai 1938, la festivitatea de la bordul vechiului bric "Mircea", prilejuită de comemorarea a 50 de ani de la teribila furtună înfruntată de această navă pe Marea Neagră) un cunoscut amiral și comandant al Marinei Române (1909 - 1916), Sebastian Eustațiu.

Desigur, după o îndelungată viață petrecută la bordul navelor, pe mare sau fluviu, AMIRALUL emitea un adevăr indubitabil, a cărui valabilitate nu o pune nimeni la îndoială chiar și în zilele noastre. Astăzi, însă, acest adevăr poate fi nuanțat. Marinarul, mă refer în primul rând la marinarul militar, a rămas același profesionist ale cărui eforturi țintesc spre o pregătire performantă. Pregătire ce nu mai poate fi făcută *"în afara de privirile sau controlul cuiva"*, aşa cum probabil a sperat și comandorul Vasile Nicolaescu, comandantul Divizionului de dragoare fluviale de la Tulcea, atunci când și-a planificat executarea misiunilor de foc și de dragaj în perioada 14 - 17 mai 2001. Nu trebuie să uităm că azi, în secolul informării, a proliferat într-o proporție nemai întâlnită această specie umană pe care (fără a fi considerată o licență) o numim *homo Jurnalustus* și căruia nu-i scapă nici un moment sau loc *"fierbinte"*. Iar astfel de momente au fost din

belșug în perioada mai sus menționată când cinci din cele șase nave ale unității s-au deplasat în raionul de pregătire și de efectuare a misiunilor de foc la Sfântu Gheorghe, comandorul Vasile Nicolaescu trezindu-se asaltat, pur și simplu, de o cohortă de jurnaliști militari, din toată gama mass-media centrale și locale, fiecare jurnalist etalându-și nonșalant întregul arsenal de *"scule"* profesioniste - camere de luat vederi, reportofoane, aparate foto și... nelipsitele pixuri - ce nu mai lăsau dubii asupra intențiilor lor *"agresive"*.

Comandor Vasile Nicolaescu prezintă comandanților de nave ultimele detalii ale misiunii

MONITOR PE DUNĂRE

Trebuie să recunosc, dintru început, că prezența mea la bord s-a datorat în primul rând dorinței de a vedea "pe viu" tragerile artileristice, dar și unei prietenii ce o port comandorului Vasile Nicolaescu de peste trei decenii, pe vremea când eram cadet ai Școlii Navale din Constanța (și, aşa cum le stă bine unor cadeti, visau la gloria lui Magellan), iar ulterior, prin anii '80, ca ofițeri-studenți pe băncile Academiei de Înalte Studii Militare din București.

Chiar din momentul desprinderii de ponton, în dimineața de 14 mai, cînd soarele se ridicase deja vreo două sulițe deasupra Monumentului Independenței din Tulcea, am avut revelația să constată că la comanda vedetei dragoare cu numărul de bordaj 151, nava care avea să ne ducă spre raionul de tragere, se află un aspirant. *"Nu este ceva neobișnuit, ne-a spulberat comandanțul unității nedumerirea, la comanda unor astfel de nave este normal să fie ofițeri tineri și foarte tineri. Aspirantul Gabriel Abălană fiind la început de carieră profesională, evident, nu are prea multă experiență în navigația pe Dunăre. Ultima ieșire pe fluviu am făcut-o în septembrie (secolul) trecut (din decentă nu l-am întrebat pe interlocutor de ce nu s-a mai ieșit pe fluviu o perioadă atât de îndelungată), dar toti tinerii ofițeri au o solidă pregătire teoretică și o puternică motivație pentru a se perfectiona profesional. Și să nu uităm faptul că nu este singur pe navă. Este secondat de un pilot de excepție, șeful de echipaj și timonierul navei, maistrul militar principal Valeriu Baciu".*

Nu punem la îndoială cele afirmate de comandanțul unității. Ne convingem singuri, pe tot drumul cât am navigat pe Dunăre, în timp ce admiram mirificul peisaj oferit de brațul Sfântu Gheorghe, cu verdele crud de mai al sălcilor plângătoare ce-i bordau malurile și o faună specifică Deltei, simțitor revigorată de măsurile de protecție luate în ultimii ani. Comandanțul Vasile Nicolaescu ne dezvăluie, între timp, *"tainele"* misiunilor ce urmează a fi îndeplinite de navele din subordine în raion: executarea tragerilor de recepție pentru nou armament artileristic instalat la bord; tragerile de calificare; executarea dragajului; misiuni de convoiere pe fluviu.

Puțin după ora prânzului apar siluetele caselor din Sfântu Gheorghe. De câțiva timp ne acompaniază zgomotul, la început în surdină, apoi din ce în ce mai puternic al tunurilor, semn

Căpitan-comandor Paul Pădureanu (stânga) și locotenent-comandor Florin Nistor identificând ființa, de la bordul vedetei dragoare 150

că în raion erau, deja, *"momente fierbinți". "Sunt cele patru vedete plecate cu o zi în urmă sub comanda căpitan-comandorului Paul Pădureanu și care au început deja tragerile artileristice"* ține să precizeze comandanțul Vasile Nicolaescu.

Acostăm la pontonul pasagerelor, eveniment înregistrat rapid de câțiva pescari, dormici a ne oferi câte ceva din prea plinul local - peștele. O scurtă vizită în proximitatea locului de acostare ne dezvăluie o încântătoare comună cu specific de deltă, de cca. o mie de locuitori, cu străzi în care nisipul ține cu succes locul pavajului, iar cele câteva clădiri cu arhitectură modernă - blocuri de locuințe sau clădiri administrative - augmentez farmecul unei veritabile localități turistice, fără îndoială, insuficientexploataate.

Nu lipsesc surprizele căci mă aud strigat pe nume de un localnic între două vârste. Cu greu reușesc să mă adun și Nikita Carpov, un veritabil pescar, îmi reîmprospătează memoria amintindu-mi că exact cu 25 de ani în urmă, în vara anului 1976, ne aflam împreună la bordul navei școală "Mircea" (el fiind marină la bord, iar subsemnatul ofițer) într-un periplu transatlantic ce avea să cuprindă, printre altele, America de Sud, America Latină, participarea la regata Bermuda - Newport și la sărbătorile prilejuite de bicentenarul SUA. Ne face o deosebită plăcere să ne aducem aminte de cîteva momente petrecute, în epocă, la bord.

Armurieri specialiști de la Baza de Reparații, conduși de locotenent-colonel ing. Traian Mândroiu - maistrul militar cl. I Vasile Hasan și Dorel Huțanu, salariajii civili Tiberiu Micu, Constantin Biscoc și Florin Găvan - pregătesc tehnică pentru tragere.

MONITOR PE DUNĂRE

Verificarea tehnică de luptă după executarea tragerii

➡ Seară toate navele se adună la locul de acostare stabilit, iar comandantul, după un scurt bilanț al activităților și rezultatelor obținute în timpul zilei dă semne vizibile de satisfacție. „Recunosc că eram îngrijorat de faptul că ar fi putut să apară probleme. Tunurile de 30 mm sunt instalate în premieră la bord, la fel și mitralierele. A fost un test din multe puncte de vedere, dar iată că domnul locotenent-colonel inginer Traian Mândroiu, care conduce echipa de armurieri ai Bazei de Reparații Tehnică Navală din Constanța, mi-a raportat că tehnica nou instalată s-a comportat excelent, incidentele apărute pe timpul tragerilor de recepție au

fost minore și remediate pe loc. La fel mi-a raportat și căpitan-comandorul Paul Pădureanu în ceea ce privește tragerile de calificare încheiate cu rezultate foarte bune”.

Se stabilește programul pentru ziua următoare, după care gazdele se întrec în a-și arăta ospitalitatea organizând, la lăsarea serii, o masă pescărească la mal care începe, evident, cu un borș lipovenesc „ca la mama lui”.

În zori, comandantul unității ține să ofere celor nouă gazetari o nouă surpriză. Până la ora oficială de deschidere a focului (negociată strict cu oficialitățile de la protecția mediului din Delta), un pescar localnic ne duce cu o

Căpitan Eusebiu Lădaru

Locotenent Lucian Marian

Locotenent Vasile Bumbac

M.m. cl. I Dumitru Butoi

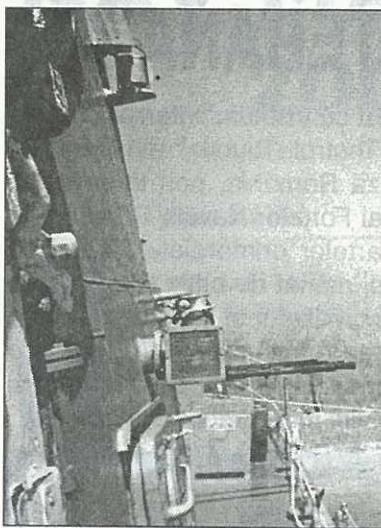

M.m. cl. III Costel Sorin Ungureanu

Activitate continuă la motoare - M.m. cl. II Nicolae Sarău, M.m. cl. III Adrian Smeu și S.c. Jan Grigore

MONITOR PE DUNĂRE

șalupă pe un canal până la insula Sahalin, un adevărat rai al păsărilor Deltei, unde trăim o experiență cu valoare de unicat. Străbatem cu piciorul (desculț), ce se afundă în nisip, o bună parte din insulă, admirăm cârdurile nesfârșite de pelican și alte orătăni după care ne grăbim să facem cale întoarsă pentru a surprinde prima comandă "ASUPRA TINTEI... FOC".

La gura țevilor de tun sau mitraliere apar imediat vâlvătăile specifice, concomitent cu bûbuiturile ce ne sparg timpanele chiar acoperite de căștile de protecție. Privesc prin binoclu țintă, aflată undeva la țărmul mării. Mai întâi este ciuruită după care, spre mare, sunt aruncate violent zdrențe de pânză. Este evident că biata țintă, inofensivă de altfel, nu mai are multe clipe de trăit, părere confirmată, prompt și de experimentații artilieriști, maștrii militari Iulian Ciubotaru, Cezar Mărtișcă, Vasile Bostan și Vasile Pușcașu, cei care o iau în vizor și o fac să rămână în scurt timp doar o "epavă". Rând pe rând comandanții de nave și secții - căpitan Eusebio Lădaru (comandantul

O mină de foc la gura țevii sau... așa apune soarele în Delta

Secției I-a și al vedetei 147, aspirantul Vasile Bumbac, vedeta 148, locotenentul Lucian Marțian, vedeta 149, locotenent-comandorul Florin Nistor comandant al secției a II-a și al vedetei 150, aspirantul Gabriel Abaiană, vedeta 151, locotenentul Ilie Daniel, vedeta 152 - raportează despre îndeplinirea misiunii.

Totul se imortalizează pe casete video, audio sau peliculă foto. Misiune îndeplinită și pentru ... "presari".

La locul de staționare din nou un scurt bilanț, "la rece" în care comandantul unității nu ocolește ceea ce nu a mers "ca la carte". Nu mă surprinde. Într-o întreagă carieră de ofițer de marină comandorul Vasile Nicolaescu și-a onorat deviza ce și-a propus-o, aceea a lucrului bine făcut.

Comandorul Vasile Nicolaescu într-o „fotografie de familie” cu presa

Drumul de înapoiere pe brațul Sfântu Gheorghe spre Tulcea din ultima zi de misiune avea să constituie prilejul de a efectua și celelalte activități din plan: exerciții de convoiere și dragaj. Din nou constatăc acuitatea vizuală a comandorului Vasile Nicolaescu al cărui glas domină difuzoarele îndreptând prompt greșelile tinerilor comandanți în luarea sau menținerea formațiilor. Cei aproape treizeci de ani petrecuți la fluviu își spun cuvântul. Iar noua generație de ofițeri trebuie să-i "fure" din mers cât mai mult din această experiență. C-aşa-i la fluviu!

Un ordin sosit pe parcurs de la eșalonul superior, de revenire urgentă la bază, avea să treacă în dreptul ultimei activități, dragajul, semnul "neexecutat". Navele pun prova spre locul de staționare permanentă pentru a ajunge, pe cât posibil, pe lumină.

"Nimic grav, dacă ni s-ar putea oferi prilejul ca activitățile să le putem executa cu altă ocazie - ni se confesează comandorul Vasile Nicolaescu. Din păcate, reforma și restructurarea Forțelor Navale nu putea să ne ocolească. Se pare că unitatea urmează să intre în conservare, iar personalul redistribuit (acolo unde este posibil) sau disponibilizat".

No comment.

Undeva, departe, în stâncile navelor, în locul unde Dunărea își pierde numele și apele în Marea Neagră, mai dăinuie, ca o părere, focul la gura țevii. Este cântecul de lebădă al vedetelor dragoare!

ODISEEA 2001

ULISE, „CONSTANȚA“ ȘI MEDITERANA

Locotenent-comandor Marian MOŞNEAGU

„Odiseea maritimă 2001“ a început. Luni, 4 iunie a.c., nava-școală „CONSTANȚA“ s-a desprins de cheu în acordurile muzicii de fanfară pentru a se angaja în cel mai pitoresc periplu din istoria Marinei Române.

Alături de actorii-profesioniști ai bordului se află în premieră – o premieră ca atâtea altele - și actorii-actori ai Teatrului „BULANDRA“, și unii și alții mesageri ai spiritualității noastre naționale. Un marș triumfal spre universalitate, cu o navă ea însăși scenă a marelui spectacol integrator. Aceasta pentru că „ULISSES 2001“, spectacolul propriu-zis, va fi acompaniat de forfota actorilor de diferite naționalități, de expoziții de fotografie, recitaluri de poezie contemporană, coregrafie, proiecții de filme documentare și artistice etc.

După marșul secolului, cum bine poate fi etichetată traversada Atlanticului, în urmă cu 25 de ani, a bricului „MIRCEA“, nava-școală „CONSTANȚA“ și echipajul, comandat de locotenent-comandorul Theodor Enache, au privilegiul de a reedita o premieră națională în domeniul navegației, după un scenariu dramatic labirintic propus, cu inspirație, de regizorul Cătălina Buzoianu.

Realizat în parteneriat cu Institutul Internațional de Teatru Mediteranean și Teatrul „Toursky“ din Marsilia, acest turneu conectează România, prin intermediul Teatrului „Bulandra“ și al Forțelor Navale Române, la grandiosul concert al artelor primordiale. Faptul că acest periplu maiestuos, mânat de briza tinereții spre orizonturile unui mileniu civilizator și integrator, are ca punct de plecare Cetatea tomitană, cu un țărm și o mare a ospitalității, reprezintă un atu pentru triumful comunicării și al conviețuirii între dragoste și frumos.

Comandor Fănică Negrea, comandanțul marșului

S-a născut pe 19 septembrie 1948, la Constanța.

A absolvit Școala Militară Superioară de Marină (1969), Academia Militară, secția marină (1979) și alte cursuri de specialitate.

A îndeplinit următoarele funcții: 1961-1983. Comandanț unitate de luptă, ofițer secund, comandanț vedetă purtătoare de rachete; 1983-1987. Șef birou operații și pregătire de luptă la Brigada 29 vedete; 1987-1989. Șef de stat major la Divizionul 133 Vedete Purtătoare de Rachete; 1989-1994. Comandanț al Bazei 335 Reparații și Aprovizionare; 1994-1997. Comandanțul Divizionului 133 Vedete Purtătoare de Rachete; 1997-1998. Șef Secție Studii și Regulamente din Statul Major al Forțelor Navale.

Din 1998 este șef Serviciu Doctrină și Instrucție din Statul Major al Forțelor Navale.

Transformarea unei nave militare într-o navă a păcii a fost ideea lui Richard Martin, directorul Teatrului „Toursky“, a cărui clădire este în formă de corabie. „CONSTANȚA“ va fi, timp de mai bine de două luni de zile, o navă romantică pe o mare comună, o autentică arcă spirituală a Mării Mediteranei.

Obiectivele marșului:

- instrucția practică a studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“;
- perfecționarea profesională a echipajului, consolidarea coeziunii acestuia;
- sprijinirea logistică completă în folosul Teatrului Bulandra și a partenerului francez;
- reprezentarea la nivelul tradiției și valorii Forțelor Navale ale României.

ODISEEA 2001

Comandanțul navei,
căpitan-comandor Teodor Enache

- marșul de instrucție se desfășoară în perioada 4 iunie - 11 august 2001;
- plecarea din portul Constanța și revenirea în portul Brăila;
- se traversează: Marea Neagră, Marea Marmara, Marea Egee, Marea Tireniană, Marea Mediterană și Marea Adriatică;
- escale în 15 porturi din 9 țări: Bastia - Insula Corsica și Marsilia (Franța), Segundo, Valencia și Mallorca (Spania), Nador (Maroc), Alger, Annaba și Mostaganem (Algeria), Cagliari - Sardinia - și Pescara (Italia), Split (Croatia), Kotor (Muntețegru), Itaca (Grecia) și Varna (Bulgaria);
- comandanțul marșului – căpitan-comandor Fănică Negrea; comandanțul navei – căpitan-comandor Teodor Enache;
- nava are la bord ofițeri din Forțele Navale, studenții anului II și III ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, actori români ai Tetrului „Bulandra” și francezi ai Teatrului Mediteranean.

„Să călătorim, să descoperim și să (ne) cunoaștem” – acesta este îndemnul organizatorilor.

„ODISEEA 2001” este un proiect al fraternității care nu exclude pe nimeni. „ODISEEA 2001”, un festival navigant și interactiv circummediteranean, readuce în actualitate capodopere ale literaturii universale precum *Imnele orfeice*, *Odiseea* lui Homer, *Ciclopul* lui Euripide, *Filoctet* de Sofocle, *Eneida* de Virgiliu, *Divina Comedie* de Dante, *Faust* de Goethe, *Poemele* lui Omar Kahyyam, *Ulise* de Joyce, *Mitul lui Sisif* de Camus, *Sfârșit de partidă* de Beckett, *Jertfirea* de Hanoch Levin, *Starea de destin* de Marin Sorescu etc., minuțios și inspirat valorificate de Cătălină Buzoianu et al. Echipajul „BULANDRA”, cu Virgil Ogășanu, Radu Amzulescu, Mihai Bisericanu, Valeria Ogășanu, Diana Dumbravă, Dorin Andone, Marius Chivu, Daniela Nane, Vladimir Popescu Deveselu, Kana Hashimoto, Vanessa Radu, Filip Ristovski, Bogdan Dumitrescu, Antoaneta Cojocaru, Doru Boguță, Ion

Télé-Spectacles

EVENEMENT

"Odyssée 2001": croisière pour la paix

Fin mai 2001, des artistes de tous horizons et de tous pays partiront de Marseille pour faire en trois mois le tour de la Méditerranée. Un voyage pour l'espoir

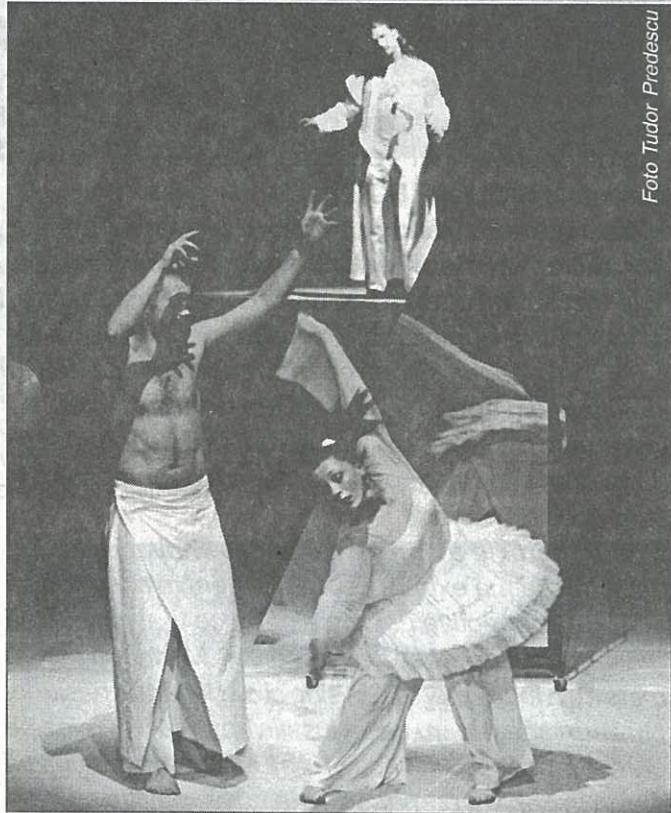
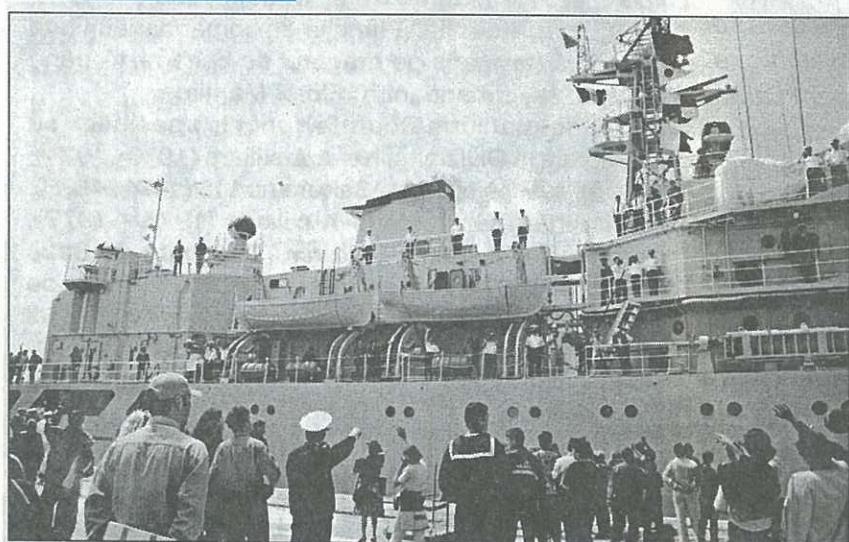

Foto Tudor Predescu

Andrei Ionescu, Ștefana Zamfirescu, Cătălin Stanciu, Mădălina Constantin, Ana Calciu, Mihaela Zamfirescu, Lorete Enache, Cristina Secăreanu va ieși la rampă pentru a primi elogiiile Mării.

„ULYSSES 2001” este un spectacol al eternului exil omenesc în explorarea propriului său univers. El reflectă neliniștea sufletului nostru labirintic și imprevizibil, populat adesea de fantasme, străbătut de miraje și de experiențe inițiatice. Ulise, legendarul, a traversat acum milenii, de la fabuloasele ținuturi ale lui Homer la sfârșitul secolului nostru abstract și impersonal. Miturile Mediteranei, punte de civilizație între popoare și continente, renasc într-o Odisee a Păcii. Ulise, interpretat de actorul român Mihai Bisericanu, este doar o provocare pentru că în fiecare din noi se ascunde un Ulise.

Într-o croazieră a Speranței și Păcii, poetul Julian Blaine va arunca în mare sticle conținând mesaje artistice. Destinatarii suntem noi, toți, umaniști, toleranți și europeni în egală măsură.

4 iunie 2001. Plecarea navei din Portul Constanța

SECRETUL UNEI REUȘITE CARIERE MILITARE

SĂ FII CINSTIT CU TINE ÎNSUȚI

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

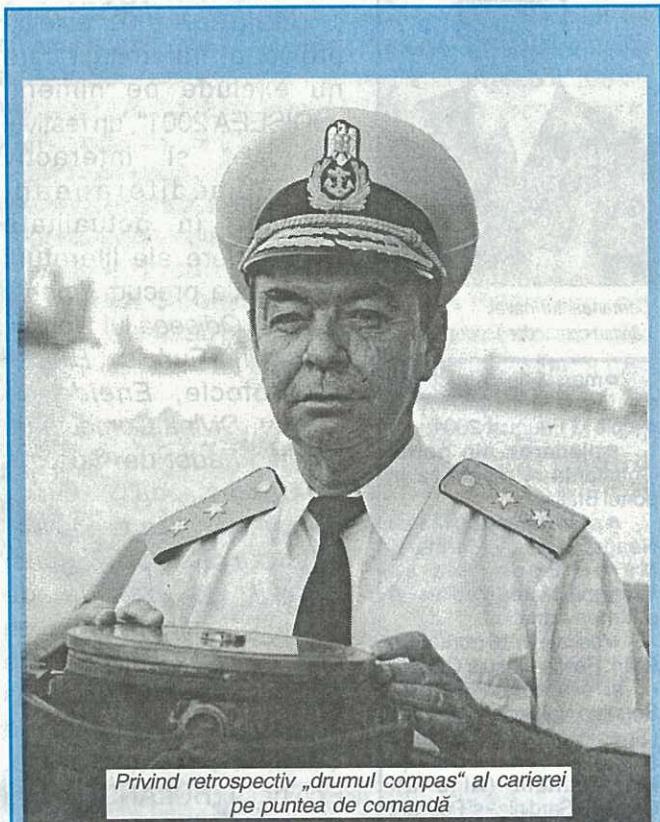
Competența i-a conferit personalitate, calitățile - prestanță, munca pasionată și respectul pentru semeni - laurii învingătorului. Astfel se poate exprima, la ceasul adevărului, în doar câteva cuvinte (dacă acest lucru este posibil) o carieră militară - de ofițer și marină - de excepție, cea a domnului viceamiral NICULAE POSTOLI.

La trecerea în rândul cadrelor de rezervă domnul viceamiral Niculae Postoli a avut amabilitatea de a ne încredea căteva gânduri - confesiuni pe care, cu îngăduință domniei sale, le vom reda în continuare.

"Fiind născut și petrecându-mi copilăria într-o localitate din apropierea mării era normal, zic eu, să îndrăgesc marea și să visez la profesia de marină și, după cum se poate constata, mi-am orientat studiile spre această carieră.

Pentru mine acum a sosit momentul adevărului, dacă pot să mă exprim astfel, moment în care poți să faci o retrospectivă asupra a ceea ce ți-ai propus să realizezi în viață și ceea ce ai realizat. Marinăria pentru mine nu a fost o profesie în sine ci o adevărată pasiune. Nu spun acest lucru ca să justific treptele ierarhice pe care le-am ocupat. Dacă vrei să știi mi-am propus să ajung în carieră comandant de navă, poziție pe care orice marină și-o dorește și de unde își poate manifesta toate calitățile, fizice și intelectuale. Am fost comandant de navă, funcție în care am trăit satisfacții unice. Am înțeles, însă, să-mi fac datoria, să fiu sincer cu mine însuși, evoluția ulterioară de aici cred că a venit. M-am instruit pe măsura posibilităților pe care le-am avut și, implicit, am ocupat funcțiile pe care cei îndreptățiti au apreciat că pot să mi le încredințeze. Desigur am avut tot timpul de învățat, dar am căutat îndeosebi să asimilez cât pot de mult din experiența altora. Si când spun acest lucru nu mă refer numai la perioadele de acumulări când "furam" din experiența celor mai mari. Am învățat destule lucruri și de la cei mai tineri sau de la subordonați căror le-am acordat totdeauna respectul cuvenit.

Momente mai deosebite în carieră? Crezi că poate fi uitat momentul când ai pus pentru prima oară piciorul pe puntea unei nave? Sau, pot fi uitate momentele trăite pe timpul când am efectuat marșul cu nava-școală "Mircea", de la Hamburg spre țară prin Atlantic, în anul 1966, când am făcut parte din echipaj, cadet fiind și am urcat în arboradă pentru manevra

Privind retrospectiv „drumul compas“ al carierei pe puntea de comandă

Viceamiral Niculae POSTOLI

S-a născut la 19 martie 1946 în comuna Pecineaga, județul Constanța unde a urmat și primele trepte ale învățământului. A urmat în continuare Liceul Militar DIMITRIE CANTEMIR din Breaza pe care l-a absolvit în 1964. Între anii 1964 - 1968 a urmat cursurile Școlii Militare Superioare de Ofițeri de Marină. Ca ofițer de marină a urcat în ierarhia militară de la funcția de comandant unitate de luptă navigație pe dragorul de bază nr.13 până la cea de comandant al Flotei Maritime.

A ocupat următoarele funcții: specialist cu navigația la Divizionul Nave Auxiliare (1970 - 1974); comandant pe Nava de Salvare nr. 116 (1974 - 1976); comandant Grup Nave Auxiliare (1976 - 1977); șef de stat major la Divizionul Dragoare de Bază (1979 - 1987); comandant Divizion Dragoare de Bază (1987 - 1989); șef de stat major al Diviziei Maritime (1989 - 1994); șef de stat major al Flotei Maritime (1994 - 1996); comandant al Flotei Maritime (1996 - 2001).

Studii absolutive: Academia de Înalte Studii Militare (1977 - 1979); curs postacadamic; Colegiul Național de Apărare.

velelor? Sau momentele când efectuam misiuni de dragaj, Tânăr ofițer la bordul navelor dragoare? Poate fi uitată perioada în care efectuam, în medie, 100 de zile/an misiuni pe mare, iar familiile (adesea cu copii mici) erau nevoite să se descurce singure și să ia în piept toate greutățile?"

- Domnule viceamiral, ce sentiment vă domină astăzi, la acest final de carieră militară activă?

- Sunt împăcat cu mine însuși. Sunt mulțumit că în întreaga mea carieră am muncit împreună cu comandanții, colegii și subordonații pentru menținerea spiritului marinăresc care dăinuie de secole la acest țărm de mare. Nu cred că cineva care are o răspundere în această țară nu va înțelege că fereastra către lume este MAREA și că MARINARI sunt cei care o pot ține deschisă.

- Domnule viceamiral, care ar fi mesajul pe care îl transmiteți tinerilor ofițeri?

- Mai întâi le-aș face o confesiune: și eu am fost locotenent. Ca să ajungi amiral musai trebui să fi fost cândva aspirant sau locotenent. Sper să înțeleagă sensul acestui mesaj. Să țină cont de faptul că nu vremurile sunt sub noi, ci noi suntem sub vremi. În viață și într-o carieră de marină este foarte important să fii cinstit cu tine însuți, să-ți faci datoria și să ști să îi respecti pe cei din jurul tău.

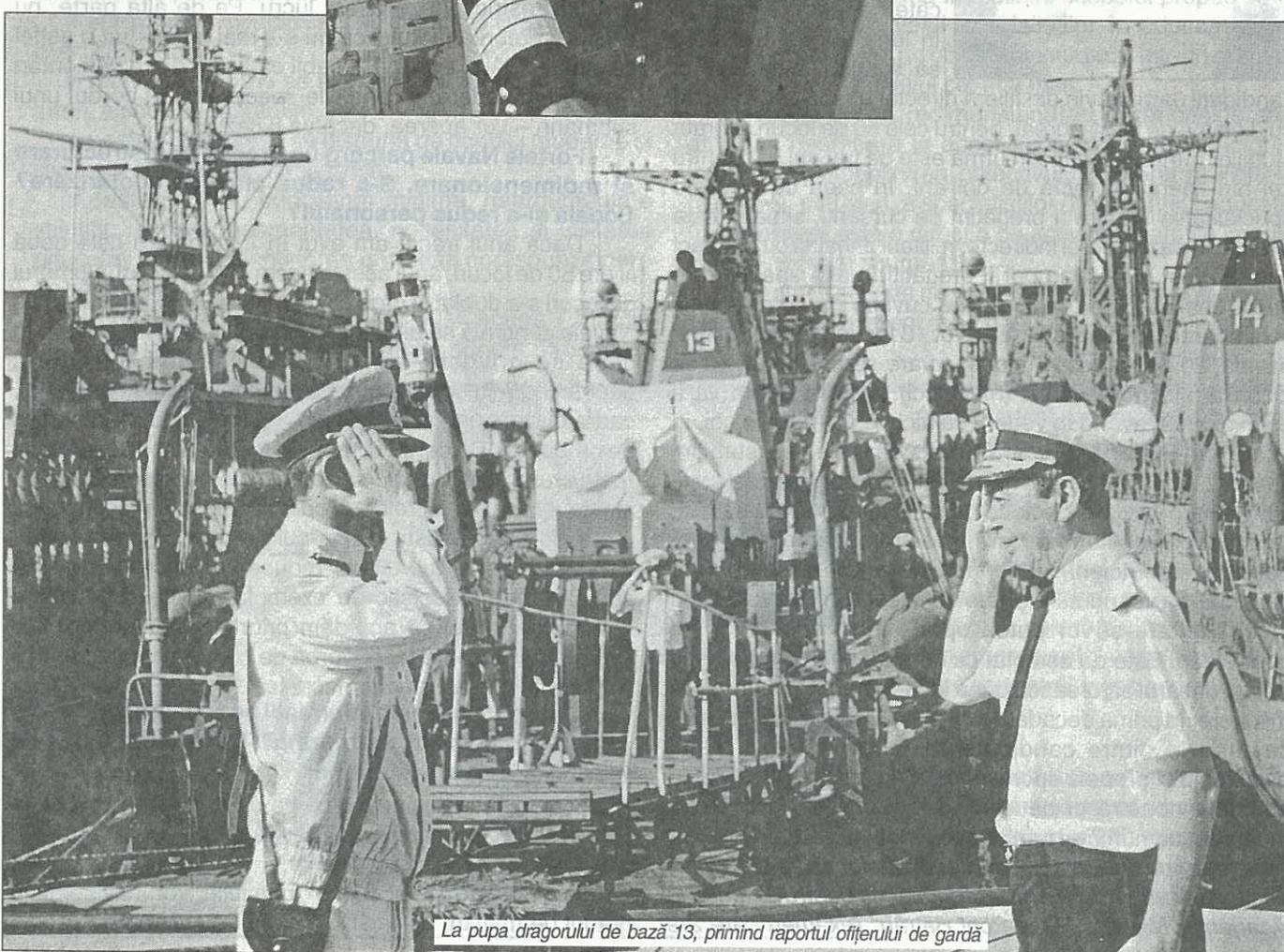
Domnule viceamiral, "MARINA ROMÂNĂ", alături de toți cei cu care v-ați desfășurat activitatea vă urează ani îndelungați cu sănătate, viață activă și cu împliniri, multe satisfacții personale alături de cei dragi.

FRONT LA TRIBORD!

Pe puntea de comandă a navel-amiral

La pupa dragorului de bază 13, primind raportul ofițerului de gardă

ALMA MATER

Statutul maistrului militar de marină rămâne neschimbăt

„FORȚELE NAVALE AU ÎN CONTINUARE NEVOIE DE MAIȘTRI MILITARI!“

*Interviu cu căpitan-comandorul CORNELIU BOCAI,
locuitorul comandanțului Școlii Militare de Maiștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu“*

Bogdan DINU

- Domnule căpitan-comandor vă rugăm să precizați pentru cititorii noștri care este „oferta“ instituției dumneavoastră pentru acest an de învățământ?

- În anul de învățământ 2001-2002 admiterea candidaților se realizează – ca și anul trecut – prin filiera indirectă și cea directă. Examenul pentru filiera indirectă a avut deja loc, la sfârșitul lunii aprilie și, spre deosebire de ceilalți ani, pentru fiecare din cele 50 de locuri au concursat câte trei-patru candidați. În luna august urmează să susțină examenul și candidații care provin din filiera directă, absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat, pentru cele 50 de locuri. Durata studiilor pentru aceștia din urmă este de trei ani, iar pentru cei din filiera indirectă de doi ani. În ceea ce privește specialitățile în care îi pregătim pe cursanți, situația este diferită. În cazul filierelor indirecte, militarii angajați cu contract care au fost admisi nu pot fi pregătiți în altă specializare decât cea pe care o au, cu alte cuvinte nu este admisă schimbarea specializării. Am avut 10 locuri pentru artillerie navală, 20 de locuri la radioobservare-semnalizare, 20 de locuri la electromecanici (mecanici). În vară oferta va fi puțin diferită, având în vedere că aici ne-am permis noi, în acord cu Statul Major al Forțelor Navale, să stabilim specialitățile, în funcție de necesități. Vom avea următoarele specialități: aparate electrice de navigație, artillerie navală, radioobservare-semnalizare, electromecanici (de data aceasta electricieni). Începând de anul acesta printre candidați se vor număra și fete. În acest sens nu vor exista locuri limitate și vor putea opta pentru oricare dintre specialități. Este de așteptat ca numărul fetelor care și-au depus dosarul să crească până la terminarea perioadei de înscris, în prima decadă a lunii iunie. Desigur, este posibil ca o parte dintre candidate să nu promoveze testul psihologic și probele sportive, care nu sunt organizate de instituția noastră ci de centrul regional de la Breaza. Indiferent de numărul fetelor care vor fi declarate admise – este totuși posibil ca numărul candidatelor să fie de ordinul zecilor pentru că fetele care s-au înscris pentru examen la Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ (examen care are

loc în luna iulie) au trecut la a doua opțiune Școala Militară de Maiștri, n.n. - școala noastră a început pregătirile astfel încât să le asigurăm toate condițiile necesare. Ca o părere personală, oarecum împotriva „currentului“ dacă vreți, eu consider totuși inopportună admiterea fetelor pentru cariera de maistru militar la bordul navelor noastre militare, aceasta deoarece navele pur și simplu nu au condițiile necesare și nu cred că le vor avea nici peste trei sau patru ani. În al doilea rând, școala noastră pregătește specialiști pentru nave și nu pentru funcții administrative sau de la uscat. Problema este destul de delicată și, personal, nu știu cum va fi rezolvată. Poate doar prin achiziționarea unor noi nave, dar acesta este deja un lucru de perspectivă.

- Să înțelegem că femeile ar putea fi admise și pentru serviciul pe submarin, dacă acesta va mai fi în serviciu?

- Teoretic, da. Făcând abstracție de situația actuală a submarinului nostru, din căte cunosc nu există reglementări care să restricționeze acest lucru. Pe de altă parte, nu există și datorită faptului că nu s-a mai înregistrat o astfel de situație până acum. Probabil că astfel de reglementări – având în vedere și condițiile speciale de la bordul unui submarin – vor apărea, dacă va fi cazul.

- Forțele Navale parcurg un proces de restructurare și redimensionare. S-a redus cifra de școlarizare? Școala și-a redus personalul?

- Dacă anul trecut am avut în total pentru cele două filiere 50 de locuri, anul acesta avem 100 de locuri. Numărul de locuri s-a dublat și cred că mesajul este evident. Forțele Navale continuă să aibă mare nevoie de maiștri militari. În ceea ce privește răspunsul la cealaltă întrebare, deocamdată în școală nu s-au făcut reduceri de personal, cadre militare sau salariați civili, totul aflându-se la stadiul de propunerii. Cu certitudine însă, în viitorul foarte apropiat restructurarea se va face și la noi. Din păcate aceasta va afecta – la nivelul cifrelor pe care le vehiculăm acum –, cu toate eforturile noastre, și corpul instructorilor. Am căutat să evităm acest lucru prin reducerea funcțiilor din alte compartimente, logistic de exemplu (deși și acesta are importanță lui) și să acordăm prioritate catedrelor cu o încărcare mai mare (este vorba de catedra de electronica și informatică sau electromecanică).

- Care sunt ultimele informații pe care le aveți despre statutul maistrului de marină? Rămâne maistru de marină sau devine subofițer?

- Conform ultimelor ordine pe care le-am primit de la Statul Major General și de la Statul Major al Forțelor Navale elevii care acum se află în anul doi de studiu și care urmează să termine școala în luna iulie, vor fi avansați la gradul de maistru militar. De aici eu trag concluzia că, cel

ALMA MATER

puțin pentru moment, s-a renunțat la ideea transformării maistrului de marină în subofițer luptător (el fiind de fapt un specialist), iar corpul maistrilor de marină va continua să existe ca atare și în viitor.

- În ce relații vă aflați cu Liga Maistriilor Militari de Marină?

- Avem relații foarte bune și păstrăm un contact permanent (de altfel și sediul Ligii se află în incinta școlii). Ne întâlnim săptămânal cu președintele Ligii, maistrul militar principal (r) Dumitru Mihăilescu, discutăm, ne consultăm și le-am oferit tot sprijinul în demersurile pe care le-au făcut – iată, se pare încununate de succes – pentru păstrarea denumirii și statutului maistrilor militari de marină.

- Ce alte cursuri organizează instituția dumneavoastră de învățământ?

- Pe lângă cursurile de formare a maistrilor militari tot în cadrul școlii organizăm în fiecare an cursuri de perfecționare profesională pentru maistrii militari în activitate. Acestea sunt foarte importante deoarece astfel reușim să îi ținem la curent cu majoritatea noutăților apărute în domeniul naval. Mai mult, aceste cursuri îi ajută și în carieră deoarece după absolvirea unui astfel de curs – este adevarat, foarte scurt, de numai două săptămâni – urmează examenele pentru avansarea la gradul de maistru militar principal. De asemenea, mai organizăm cursuri de perfecționare pe diferite domenii: conducerea subunității mici (grupă, pluton), cursuri de informatică (la care participă maistri militari, dar și salariați civili din Forțele Navale).

- Doriți să transmiteți un mesaj viitorilor și actualilor maistri?

- Celor care în curând vor deveni maistri le doresc să aibă încredere și să fie optimiști pentru că personalul și aparatul din școală le asigură o bună pregătire în profesie. Celor care sunt deja în activitate și vin în școală pentru cursurile de perfecționare vreau să le reamintesc că aceste cursuri le sunt necesare, sunt utile mai ales prin îmbinarea dintre latura practică (activitatea la nave) și latura teoretică (cursuri) și nu fac decât să îi ajute în activitatea lor viitoare de la nave.

Căpitan-comandor CORNELIU BOCAI

S-a născut pe data de 6 septembrie 1957 în comuna Corbu, județul Constanța.

A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” în anul 1977, Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” în anul 1981, iar în perioada 1991-1994 a urmat cursurile Academiei de Comandă și de Stat Major din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

A îndeplinit următoarele funcții: între 1981-1990 a fost comandant unitate de luptă, ofițer secund și comandant vedetă torpiloare; ♦ 1990-1991, ofițer secund pe NPR ZBORUL; ♦ 1990-1994, șef Birou pregătire de luptă la Divizionul Nave Purtătoare de Rachete; ♦ 1997-1998, șef de stat major la Divizionul Nave Scafandri de Mare Adâncime; ♦ 1998-1999, comandantul navei EMIL RACOVITĂ;

Din ianuarie 1999 este locuitorul comandanțului pentru probleme de stat major la Școala Militară de Maistri a Marinei „Amiral Ion Murgescu”.

A absolvit următoarele cursuri: 1996, Cursul de limbă engleză (la Academia Navală); ♦ 1998, British/Romanian Staff Training Course (la București); ♦ 2000, Colegiul de Comandă și de Stat Major.

OASPEȚI AMERICANI

În perioada 14-19 mai a.c. Școala Militară de Maistri a Marinei „Amiral Ion Murgescu” a primit vizita unei delegații americane formată din maistrii militari Garry F. Weir și Stanley J. Kurtz. Pe timpul vizitei au fost discutate, împreună cu delegația română, condusă de comandorul Tiberiu Munteanu, probleme referitoare la: structura planului de perfecționare a pregătirii subofițerilor și maistrilor militari din marină pentru ocuparea pozițiilor de comandă; stadii specifice ale pregătirii viitorilor subofițeri și maistri militari de marină; metode didactice utilizate în procesul de pregătire; conceptul de autoritate a maistrilor militari; inițiativa și libertatea de acțiune; sistemele de evaluare și aplicarea lor; tradiții în marina militară americană. Partea română a prezentat sistemul românesc de învățământ pentru formarea și perfecționarea maistrilor militari de marină și evoluția acestora în carieră.

În majoritatea subiectelor discutate au fost identificate atât puncte comune, cât și diferențe majore privind pregătirea și evoluția în carieră a maistrilor militari de marină. • În școlile militare americane selecționarea în vederea numirii ca instructori, atât a maistrilor cât și a ofițerilor, se face doar din rândul celor mai buni candidați și care au un stagiu minim în unități de cel puțin 5 ani • recrutarea femeilor pentru marina americană este limitată la 12%, procent dictat de condițiile existente la bordul navelor • durata de pregătire în școlile americane este mai scurtă datorită unei specializări limitate a maistrului militar, în marina S.U.A. existând 69 de specialități militare, ea fiind completată ulterior prin cursuri a căror durată cumulată poate ajunge, în cazul unor specialități, până la 7 ani • maistrii militari americani au mult mai multe responsabilități

decât cei români, având structuri ierarhice proprii până la nivelul flotei americane; corespunzător nivelului de încadrare, ei participă și la actul de comandă • sistemul de promovare al maistrilor militari americani este foarte riguros, presupunând atât obligativitatea unor cursuri, obținerea unor calificative și aprecieri, susținerea unor examene (cu subiect unic la nivel flotă), dar condiționat și de încadrarea într-un anumit procentaj stabilit pentru flota S.U.A. • societatea civilă americană recunoaște atât școala de formare a maistrilor de marină, cât și fiecare curs de perfecționare-specializare, acestea fiind apreciate la nivel colegiu.

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

„Un om instruit este un om bogat!”

Floare BRÂNZĂ

Se spune, se știe, se și confirmă – în întreaga noastră viață – că „*un om instruit este un om bogat*“. Un om bogat spiritual este un om cult, iar un om cult se detașează de ceilalți printr-o mai mare abilitate în comunicarea interumană, o mai mare putere de înțelegere a fenomenelor existențiale și multă înțelepciune. Hrana spirituală o luăm din cărți și unde putem să studiem carteia dacă nu în propria-i casă – BIBLIOTECA?

Ca să ne convingem și să vă convingem de importanța cărții în formarea intelectuală a purtătorilor uniformei militare, și nu numai, de pasiunea cu care se muncește cu cartea și cu cititorii ei am considerat oportună prezentarea bibliotecii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“, o adevărată „instituție în instituție“, și a celor care, de ani buni, se pot considera „sufletul“ ei – bibliotecarii.

Reamenajată în anul 1999, când a fost mutată într-un nou sediu, biblioteca este a treia din orașul Constanța (după cea

județeană și cea a Universității „Ovidius“) ca mărime și fond de carte – 250.000 volume cuprinzând literatură tehnică, socio-umană, militară, beletristică, diverse publicații românești și străine, cursuri universitare. Dacă am fi să ne luăm după fișe am spune că sunt 3.000 de cititori anual (studenți militari și civili, cadre didactice, celălalt personal din academie, cursanți de la cursurile post universitare), dar dacă ne gândim că mulți dintre ei vin și de două ori pe zi, sau că împrumută cărți și pentru membrii familiilor lor, atunci numărul de cititori se ridică la 14-15.000. Se citește mult, de la cei de clasa I la septuagenari, chiar octogenari. Biblioteca n-are limită de vîrstă! Structurată, deocamdată, numai pe două componente – depozitul de carte (format dintr-o

multitudine de sectoare, un adevărat labirint!) și o sală modernă de lectură pentru studenți – această instituție se va îmbogăți, în curând (conform proiectului avizat), cu o sală de lectură pentru cadrele didactice și „sala calculatoarelor“, cum le place tuturor să o spună, dotată cu 10 calculatoare cu acces la Internet.

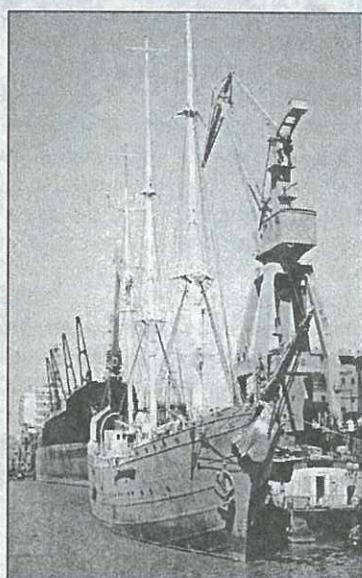
V-am prezentat, succint, „corful“ bibliotecii, important fiind, însă, „sufletul“ ei, personalul (salariați civili) care și desfășoară activitatea aici, cu competență, de ani buni (26-28 de ani), fiecare având o pregătire de specialitate: Veronica Brate (facultatea de istorie-filosofie), Victorita Husaru (biblioteconomie), Alexandra Ivan (facultatea de filologie – limba română), Iris Cioca (facultatea de litere – limba engleză) și, mai nou venita, Olimpia Bozianu (facultatea de fizică-chimie) - de la stânga la dreapta, în imagine. Pentru a le cunoaște, a intra în universul muncii lor, am abordat patru direcții distincte: importanța locului din punctul de vedere al bibliotecarului, specificul activității cu carte și cu cititorii, definirea profesiei și evenimente, activități de anvergură la care biblioteca a fost implicată sau le-a organizat în ultimul an.

INFO / MUZEUL MARINEI ROMÂNE

10 mai a.c. Muzeul Marinei Române a găzduit întâlnirea principalilor creatori de arhivă din municipiul și județul Constanța, organizată de Direcția Județeană Constanța a Arhivelor Naționale. Cu acest prilej, în cadrul manifestărilor cultural-științifice prin care a fost marcată Luna Arhivelor Naționale, în holul principal al muzeului a fost vernisată expoziția fotodocumentară „Evoluția orașului Constanța între anii 1870-1940“.

17 mai a.c. În sala „Clio“ a Muzeului Marinei Române s-a desfășurat concursul cu tematică marinărească „Să salvăm bricul MIRCEA“, organizat în cadrul campaniei de sensibilizare a opiniei publice inițiată de Liga Navală Română. Echipajele câștigătoare (locul I - Școala nr.36 „Cdr. Dimitrie Știubei“, locul II - Școala nr.15 „Grigore Antipa“, locul III Școala nr.7 Constanța) au fost răsplătite cu premii constând în tricouri marinărești, cărți și seturi de reviste „Marea Noastră“.

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

Biblioteca este un sanctuar – cum ar defini-o un om sentimental. Te apleci asupra cărții cu multă sensibilitate și îneveți să o respecti, să o iubești, să-i simți prezența și necesitatea zilnic. „Se spune, mai în glumă, mai în serios, că locul cel mai important spre care se îndreaptă studentul sau cursantul, după ore, este sala de mese. Eu susțin că aceasta este doar „o hală” în drumul spre o gară importantă – biblioteca. Hrana își are rostul ei în meninarea vieții, dar ca să trăiești cu adevărat e nevoie și de altceva. O minte luminată, nu-i așa? – a afirmat doamna Iris Cloca. Aș defini acest loc drept „o școală fără ziduri” Întrucât lectura este nelimitată. Poți citi oricând și oricât ca să fi pregătit pentru viață”.

La prima vedere, privită din afară, munca bibliotecarului e simplă – ia cartea din raft, completează o fișă și o înmânează cititorului. Complet greșit. „Munca într-o bibliotecă nu este simplă, are importanță ei. Să ne referim întâi la activitatea cu studenții sau cursanții. Noi direcționăm lectura, îi ajutăm în elaborarea cursurilor și proiectelor. Pornind de la tema lucrării alegem împreună bibliografia și îl direcționăm pas cu pas în elaborarea ei. Suntem un altfel de „îndrumători al lucrării”, alături de îndrumătorul de drept. Suntem totodată educatori și consilieri fiindcă pe alți cititori, copii sau adulți, îi ajutăm în alegerea cărții, îi orientăm în acest labirint al lecturii, sigur, ținând cont și de preferințele lor. În timpul anilor de școală punem fundamentalul culturii, citind operele de bază. Dar totul trebuie completat. Uzăm de catalogagele existente, ce trebuie obligatoriu consultate pentru a-ți alege cartea. Putem spune, deci, că bibliotecarul „netezește drumul spre lectură” – ne-a declarat doamna Victoră Husaru.

Este o parte a muncii, cea pe care o percep direct cititorul. Dar există și cealaltă parte, ascunsă de ochii lumii, cea definită prin activitatea zilnică, specifică. „Se întocmesc la zi catalogagele și se indexează fondul de carte, facem achiziții de publicații și lucrăm la conservarea fondului documentar – ne-a spus doamna Alexandra Ivan. La toate acestea se adaugă informatizarea fondului documentar prin prelucrare bibliografică (selectarea cuvântului cheie pentru indexare și introducerea pe calculator). Exploatăm bazale de date ale Secției de informare și traducere a Trustului de Presă al armatei. Și ar mai fi și altele... Pare o muncă de rutină, banală, dar în fiecare zi apar nouăți și plăcerea de a munci aici nu dispare. Treci peste oboselă, peste necazuri - că ele mai există - și consideri că fiecare zi petrecută în „Templul cărții” este un nou început”.

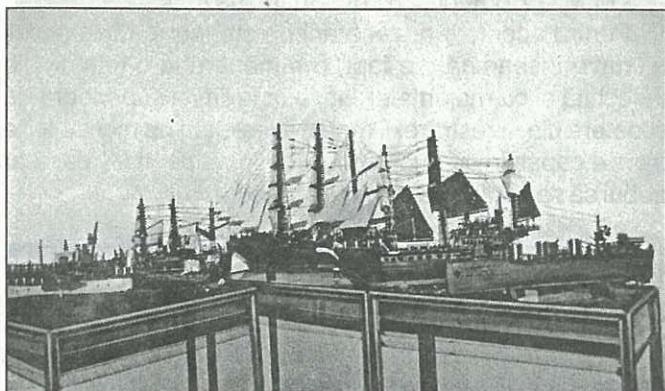
Datorită pasiunii celor de aici, a muncii depuse, biblioteca și-a făcut un nume în peisajul cultural județean. Să amintim numai o parte din activitățile prin care biblioteca s-a remarcat anul acesta, prin care „a trăit” din plin. „Am participat cu succes la Târgul de carte de la Constanța, București și Cluj, când am etalat productia editorială a profesorilor academiei, mult apreciată de vizitatori. Aproape săptămânal am avut lansări de carte cu prezențe remarcabile în rândul publicului (ofițeri, juristi și avocați, profesori ai Universității „Ovidius”, reprezentanți ai administrației portuare, scriitori și artiști), cu o mare participare a studenților, ce s-au constituit în momente de bună colaborare și util schimb de informații – ne-a spus doamna Veronica Brate. Tot pentru o informare rapidă am organizat expoziții de carte, sesiuni de comunicări, medaloane. Pentru a prezenta noutățile din fondul documentar am uzitat de buletinele de informare pe care le-am întocmit lunar. De asemenea am făcut numeroase prezentări de carte, cursuri, reviste (românești și străine), standuri permanente de carte cu vânzare. Deci, într-un cuvânt, fără a ne lăuda, noi considerăm că ne-am făcut datoria și nu ne vom opri aici. Veți vedea!”

Deși munca bibliotecarului este una personală, ea nu exclude „echipa”, colaborarea cu ceilalți. Noul venit în acest domeniu de activitate trebuie să se adapteze foarte rapid. „Acomodarea cu spațiul, carta și colectivul s-a făcut relativ ușor chiar dacă există diferențe între volumul mare de carte la împrumut și cel dintr-o bibliotecă școlară, de unde vin eu – ne-a spus doamna Olimpia Bozianu (aflată aici doar de doi ani). Mai grea este acomodarea cu stilul de muncă al „umanistului”, total diferit față de cel din domeniul științelor exacte, cum sunt eu. Până la urmă totul se rezolvă fiindcă muncim împreună”.

Fără a avea pretenția că am definit, în complexitatea ei, munca de bibliotecar am încercat să vă prezint alte femei, din cadrul Forțele Navale, cu alte profesii. La fel ca și în sectoarele abordate anterior, lucrurile nu sunt perfecte, ci perfectibile. Există exigențe (îndreptățite) din partea celor care conduc instituția, există și dorințe din partea lor: un spațiu mai mare de depozitare a cărții, mai mult interes pentru problemele cu care se confruntă și, poate, mai mult respect și înțelegere, pentru munca pe care o desfășoară, din partea unora care, să recunoaștem, au cam uitat, sau ignoră, sensul celor două cuvinte.

INFO / MUZEUL MARINEI ROMÂNE

18 mai a.c. La Muzeul Marinei Române a fost marcată Ziua Internațională a Muzeelor, prin organizarea Zilei Porților Deschise. Cu acest prilej, în salonul expozițional „Cdr. Dimitrie Știubei” a fost vernisată expoziția de machete „Nave și trofee”, organizată în colaborare cu Secția de Navomodelism a Clubului Sportiv FARUL și Cercul de Navomodele al Școlii Militare de Maștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu”.

19 mai a.c. Muzeul Marinei Române a găzduit vernisajul expoziției „Veteranul Mărilor”, dedicată împlinirii a 60 de ani de la intrarea în serviciu a navei-școală „MIRCEA”, sosită în țară la 17 mai 1939. Organizată în colaborare cu Liga Navală Română – filiala Constanța, expoziția a reunit pe simeze 50 dintre cele mai reușite picturi în ulei, acuarele, picturi pe sticlă și lucrări de grafică realizate de 13 dintre membrii Cercului de arte plastice îndrumat de pictorul marinist Valentin Donici, cerc care funcționează de 27 de ani la Cercul Militar Constanța. (M.M.)

Element decisiv în asigurarea eficienței și operativității: ÎNZESTRAREA FLOTELOR MILITARE

Viceamiral (r) Constantin IORDACHE

Sfârșitul războiului rece a dus la schimbări esențiale în strategia războiului maritim. A devenit foarte puțin probabilă o confruntare navală între marile puteri maritime, în schimb a crescut considerabil rolul forțelor navale pentru a gestiona crizele în orice țară de pe glob, de a impune și menține pacea. Flotele au căpătat un rol preponderent expediționar ele fiind în măsură ca de pe mare să stingă orice focare de insecuritate care, de regulă, apar în țările mai slab dezvoltate.

Retragerea în baze a submarinelor nucleare rusești, după dispariția U.R.S.S., a făcut să încezeze principala misiune a navelor de suprafață, aceea de a le căuta în tot oceanul planetar, de a le localiza și urmări permanent. Această nouă situație a impus să nu se mai construiască nave pentru o singură misiune, preponderent fiind cea antisubmarină, ci să fie preferate nave polivalente, multifuncționale, capabile să acționeze în aer, la suprafața apei și în imersiune, dar și asupra uscatului.

Nave intrate în dotarea flotelor în perioada 1991-2000

Noua situație geopolitică a dus la schimbări esențiale în politica de înzestrare a forțelor navale și, pentru a evidenția acest fapt, vom prezenta succint ce nave au intrat în compunerea flotelor marilor puteri și a unor state europene, informații furnizate cu destulă certitudine de anuarul JANE'S FIGHTING SHIPS 1999.

Vom folosi pentru toate forțele navale denumirea generică de „marină militară“ (M.M.).

- M.M. a S.U.A.: 28-30 submarine nucleare; 4 portavioane cu propulsie nucleară; 11 crucișătoare; 28 distrugătoare; nave pentru transport forță amfibie; vânătoare de mine.

- M.M. a Federației Ruse: 21 submarine nucleare (printre care și „Kursk“); un portavion cu propulsie nucleară; 5 distrugătoare; un crucișător de bătălie; 6 fregate.

- M.M. a Franței: 6 submarine nucleare; două distrugătoare; 13 fregate; vânătoare de mine.

- M.M. a Marii Britanii: 3 submarine nucleare; un portavion; 15 fregate; vânătoare de mine.

- M.M. a Italiei: două submarine; două distrugătoare; 4 fregate; 4 corvete; vânătoare de mine.

- M.M. a Olandei: 4 submarine; 8 fregate; o navă de transport forță amfibie; vânătoare de mine.

- M.M. a Danemarcei; 3 submarine; 4 fregate; 12 vânătoare de mine.

M.M. a Suediei: 3 submarine; 4 corvete.

- M.M. a Turciei: 4 submarine; 12 fregate (3 construite în țară, restul cumpărate sau primite ca ajutor militar).

- M.M. a Greciei: 7 fregate; 5 corvete; 7 nave transport tancuri.

Tările europene desprinse din fostul bloc sovietic, confruntate cu mari probleme economice în perioada de tranziție pe care o parcurg, au avut posibilități foarte reduse

de a-și moderniza forțele navale, primind puține nave, astfel:

- M.M. a Poloniei: 3 corvete; 4 vânătoare de mine. În anul 2000 a primit o fregată americană din clasa Oliver Pery.

- M.M. a Ucrainei: primește câteva nave din flota fostei U.R.S.S., mai importante fiind 5 fregate și nave pentru transportul forței amfibii.

- M.M. a Bulgariei: o corvetă în anul 1991.

- M.M. a României: 3 corvete în 1991.

Pentru aceste țări, zece ani de stagnare a înzestrării cu nave înseamnă, de fapt, o rămânere la o tehnologie învechită și cu majoritatea navelor la limita superioară de scoatere din înzestrare. Practic, aceste țări nu mai au forțe navale capabile să ducă acțiuni de luptă pe mare dacă ar trebui să se confrunte cu nave moderne.

Concluzii relevante din politica navală de înzestrare

După modul cum s-au înzestrat flotele maritime, cantitativ și calitativ, în perioada 1991-2000, apreciem că cele mai esențiale concluzii sunt:

● Numai țările bogate, mari sau mici, mai pot suporta eforturi financiare deosebit de mari pentru a se înzestra cu nave noi, performante tehnologic;

● Țările mai puțin bogate se înzestrează cu nave cumpărate „la mâna a doua“ (după ce au fost folosite cel puțin 10 ani de primul proprietar) sau primite ca ajutor militar. S.U.A a dat fregate tip KNOX Turciei (8), Greciei (3), Egiptului (2) și fregate tip OLIVER PERRY Turciei (3), Egiptului (2), Poloniei (1);

● Submarinele, cu propulsie nucleară sau diesel-electrică, sunt cele mai multe nave care au intrat în dotarea flotelor moderne. Dacă flotele mari pun, încă, accentul pe submarinele nucleare, cele mici își concentrează efortul pentru a mări numărul submarinelor convenționale, deoarece la suprafață apele acțiunile navale au devenit aproape imposibile datorită supremăției aeriene și din Cosmos pe care o execută forțele navale ale marilor puteri. Numai pe sub apă se mai poate acționa fără a fi descoperit. Acesta este și motivul pentru care țările mici s-au dotat, în deceniul anterior, cu mai multe submarine decât fregate;

● S-a renunțat la navele specializate pentru o singură misiune, aşa cum erau cele antisubmarine sau antiaeriene. Sunt preferate navele universale, capabile să lupte în toate mediile;

● Prezența continuă pe mare nu se mai poate face cu nave având deplasamentul sub 3.000 tone. În țările menționate mai sus, forțele navale au primit 12 crucișătoare, 37 distrugătoare, 69 fregate și numai 13 corvete. Numai pe navele mari se pot instala complexe moderne de armament, numai ele pot rămâne mult timp pe mare și pot oferi condiții optime de viață la bord. Numai asemenea nave pot avea elicoptere sau avioane cu decolare/apunțare verticală, fără de care nu mai este posibilă acțiunea navelor de suprafață;

● Marile puteri navale, dar nu numai ele, și-au amplificat capacitatea de a transporta și sprijini cu foc forța amfibie după debarcare. Au intrat în dotare multe portelicoptere de atac, nave pentru transport trupe și materiale, nave pentru debarcarea personalului, tancurilor și vehiculelor pe roți;

● Creșterea pericolului de mine în mările semi-închise și în apropierea coastelor oceanice a făcut ca majoritatea forțelor navale, inclusiv cele ale S.U.A., să fie preocupate de a avea forțe apte să eliminate acest pericol. Vârătoarele

de mine, capabile să descopere și să distrugă minele de la distanță, fără a mai intra în raza de distrugere a acestora, înlocuiesc în forțele navale moderne clasicele dragoare, care rămân doar în flotele țărilor sărace;

● Nici o flotă europeană nu s-a mai dotat în deceniul anterior cu nave mici, rapide, înzestrate cu rachete navă-năvă sau torpile și care acționează în apropierea litoralului propriu. Nu mai sunt necesare pentru că în Europa este foarte puțin previzibilă agresarea unei țări din direcția mării printr-o operație de desant maritim. Aceste nave nu se mai construiesc și în curând vor ieși din înzestrare acolo unde mai există.

Opiniile privind politica de înzestrare a Forțelor Navale

Nu putem încheia fără a ne prezenta punctul de vedere privind politica de înzestrare a forțelor noastre navale, care în prezent sunt dotate cu nave construite, în majoritate, în țară, dar au sisteme de armament sovietice și cu nivel tehnologic al anilor 1970. Cu un distrugător – coborât recent la rangul de fregată – câteva corvete și un singur submarin (și acesta neoperabil) nu se poate asigura o prezență credibilă pe mare.

Opinăm că trebuie acționat în următoarele direcții:

◆ Submarinul să devină operațional în cel mai scurt timp. Este momentul să se renunțe la concepția greșită conform căreia acesta ar fi prea mare. Dacă nu este mare în Marea Baltică – îl au și polonezii – cu atât mai puțin în Marea Neagră;

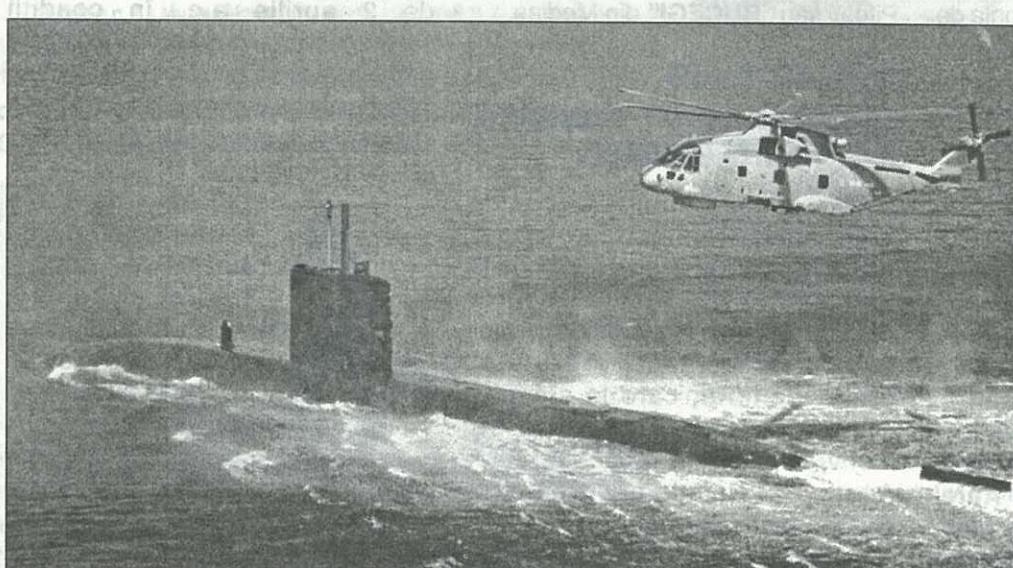
◆ Să se cumpere „la mâna a doua“ nave aflate deja în serviciu, dar nu mai vechi de 10-12 ani. Acestea să fie submarine și fregate cu care să ne putem apăra comunicațiile maritime și obiectivele economice din zona economică exclusivă, dar să ne și îndeplinim obligațiile pe care ni le-am asumat în cadrul PfP și cele de viitor, ca membri ai NATO;

◆ Să nu se abandoneze construcția de nave militare în șantierele naționale. Foarte multe țări realizează cooperări internaționale și produc nave pentru nevoile proprii, dar și pentru export;

◆ Forțele navale românești să posedă propriile avioane și elicoptere, fără de care nici o acțiune pe mare nu mai este, azi, posibilă. Suntem singura țară europeană care nu are aviație maritimă;

◆ Cât privește forțele navale fluviale, specifice majorității țărilor danubiene, apreciem că acestea nu și-au pierdut din importanță. Ele pot să-și aducă o contribuție însemnată, în timp de pace, criză și război, la apărarea unor obiective importante ca: baraje, poduri, ecluze, obiective industriale, împotriva atacurilor din aer, de pe apă și de pe uscat. Navele de luptă fluviale pot fi realizate, în continuare, de capacitatele industriale pe care le avem.

Politica de înzestrare a Forțelor Navale Române trebuie elaborată pe termen lung, 10-15 ani, și aprobată de parlamentul țării.

SPORT

CONCURSURILE SPORTIVE ȘI APPLICATIV-MILITARE DE VARĂ

FAZA FINALĂ ÎNTR-INSTITUȚIILE MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

O SUPERCAMPIONĂ : TRUPA „DUNAREA“

A ACADEMIEI NAVALE „MIRCEA CEL BĂTRÂN“ DIN CONSTANȚA

În perioada 12-20 mai a.c., la Academia Navală „Mircea cel Bătrân“, s-a desfășurat concursul sportiv-aplicativ rezervat instituțiilor militare de învățământ; în fapt, o tradițională întrecere supervizată de Ministerul Apărării Naționale la care sunt prezenți, an de an, cei mai buni studenți și elevi militari ai școlilor din țară.

A fost o săptămână de întreceri pasionante, cu jocuri de echipă, probe cu specific militar și probe individuale, caracteristica dominantă fiind spiritul de FAIR-PLAY, o realitate remarcată de către toți cei prezenți la competiție.

Și chiar dacă premiile au fost mai mult simbolice, bătălia orgolilor și a ambiiților specifice vîrstei a fost aprigă, împinsă uneori până la limita regulalementului, fiecare lot participant având obiectiv final o clasare superioară și, totodată, apărarea

onoarei instituției de învățământ pe care o reprezintă.

Pentru învățământul militar de marină competiția, excelent organizată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân“, a avut ca rezultat un succes de prestigiu, teamul academiei, cu numele de cod „DUNAREA“, clasându-se în ierarhia finală pe prima poziție, după un parcurs constant bun în care nu a comis pași greșili, speculând prompt slăbiciunile adversarilor.

Pe parcursul celor șapte zile de concurs echipa redacției „MARINA ROMÂNĂ“ a urmărit îndeaproape desfășurarea evenimentelor, trăind alături de lotul „DUNAREA“ bucuria victoriei finale, reportajul de față propunându-și să redea, într-un mod cât mai fidel, atmosfera unei competiții sportive de calitate.

Locotenent ing. Mugur CRÎNGAȘU

OMOGENITATEA – punctul forte al lotului „DUNAREA“

Nu mai puțin de șapte prestigioase instituții de învățământ militar din țară s-au aliniat la startul competiției în care a fost angrenat un mare număr de sportivi, antrenori și arbitri. Săi au disputat mult râvnitul titlul de campion următoarele loturi: „CIBINUL“ (Academia Forțelor Terestre din Sibiu); „PRAHOVA“ (Academia Tehnică Militară din București); „MUREȘUL“ (Academia Forțelor Aeriene din Brașov); „MĂCINUL“ (Școala Militară de Maiștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu“); „ARGEȘUL“ (Școala de Maiștri Militari a Forțelor Terestre din Pitești); „BUCEGI“ (Școala de Maiștri Militari a Forțelor Aeriene din Mediaș) și „DUNAREA“ (Academia Navală „Mircea cel Bătrân“).

Lotul „DUNAREA“, coordonat de șeful catedrei de sport locotenent-comandorul Virgil Ene, a participat la toate probele, fiecare disciplină contribuind în aceeași măsură la marea performanță. Staff-ul tehnic a avut următoarea compoziție: locotenent-comandor Virgil Ene și locotenent Cristinel Olaru (triatlon, duel de foc și patrulă); lector Aurel Bejan (baschet); conf. univ. drd. Lidia Ion (handbal); profesor Nae Oprisan

(natație); maior Leonard Mocanu (volei); profesor George Ungureanu (judo); asistent Ion Lazăr (atletism). Trecând peste valoarea individuală a unor jucători, trebuie să recunoaștem că punctul forte al studenților marinari a fost OMOGENITATEA, politica lotului având la bază două coordonate fundamentale, ordine și disciplină, interesele echipei fiind mai presus de orice orgolii personale.

Ne aşteptam de la început la o competiție acerbă, după cum s-a și întâmplat, având în vedere valoarea loturilor participante, anticipând că principalii adversari, „CIBINUL“ din Sibiu și „MUREȘUL“ din Brașov, nelipsind surprizele oferite de lotul „ARGEȘ“ din Pitești sau „BUCEGI“ din Mediaș.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ - a câștigat și la capitolul ORGANIZARE

Eforturile depuse de către organizatori pentru ca acest concurs să se desfășoare în condiții ideale au fost răsplătite prin numeroasele aprecieri ale oaspeților și ale reprezentanților Statului Major General, care la sfârșitul competiției au înmânat, pentru acest motiv, o placetă comandanțului Academiei Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin.

Timp de aproape un an, de când

Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ a fost nominalizată să găzduiască această prestigioasă competiție, catedra de sport și-a concentrat toate resursele umane și materiale spre acest obiectiv. Problemele de ordin finanțier s-au rezolvat, în majoritatea lor, prin voința și spiritul gospodăresc al organizatorilor. În acest sens, s-au găsit unele soluții viabile, cum ar fi: închirierea sălii de sport și accesul pe bază de abonament la sala de forță. Aceste venituri extrabugetare au suplimentat nevoile catedrei de sport, dar nu au acoperit în totalitate necesarul pentru întreținerea și dotarea bazei sportive. S-a reușit redeschiderea bazinului de înnot la data de 2 aprilie a.c. în condiții satisfăcătoare, urmând ca celelalte probleme să fie rezolvate în viitor (se intenționează amenajarea unui teren special destinat probelor de pentatlon de nivel european).

Buna colaborare cu conducerea Direcției Județene pentru Tineret și Sport a facilitat desfășurarea probelor de atletism, în condiții impecabile, pe Stadionul „Gheorghe Hagi“ și delegarea unor arbitri profesioniști pentru unele discipline ale concursului. Mai mult, cele trei săli de sport

SPORT

repartizate (două ale Academiei Navale și cea din incinta Flotei Maritime) au creat mediul optim de competitivitate evitându-se, astfel, aglomerarea sau încărcarea programului. De asemenea, Poligonul Midia a stat la dispoziția sportivilor, oferind loturilor posibilitatea ca, la probele militare, să-și demonstreze adeverata valoare.

TITLUL s-a decis la ultimul fluier al arbitrului

Încă de la începutul competiției, lotul „DUNAREA“ a ocupat prima poziție în configurația clasamentului, însă titlul a fost decis dramatic la finele concursului.

Varietatea disciplinelor a necesitat o selecție riguroasă și o pregătire susținută, începută încă din luna noiembrie a anului trecut. Flexibilitatea conducerii Academiei Navale a permis, pentru prima dată în ultimii 11 ani, reînființarea companiei sportive, aceasta fiind o decizie deosebit de importantă, oferind studenților sportivi un program special de pregătire, compatibil cu obiectivul propus.

Probele de atletism au deschis seria succeselor pentru studenții-marinari. Printre remarcările antrenorului, asistent Lazar Ion, se numără compoziția ștafetei de 4x400 m plat care a ocupat locul doi și studenții: Lucian Boerescu, Virgil Popa,

Mircea Piticar, Laurențiu Necula și George Boboc. Aprecieri primește și galeria marinilor pentru spectacolul oferit din tribune, galerie bine dotată care și-a purtat favoriții spre victorie.

Rezultatele meritorii s-au înregistrat și la natație prin evoluțiile remarcabile ale locotenentului Cristinel Olaru, studenților Dacian Corduneanu și Cristian Munteanu, care împreună au format echipa de aur, obținând primul

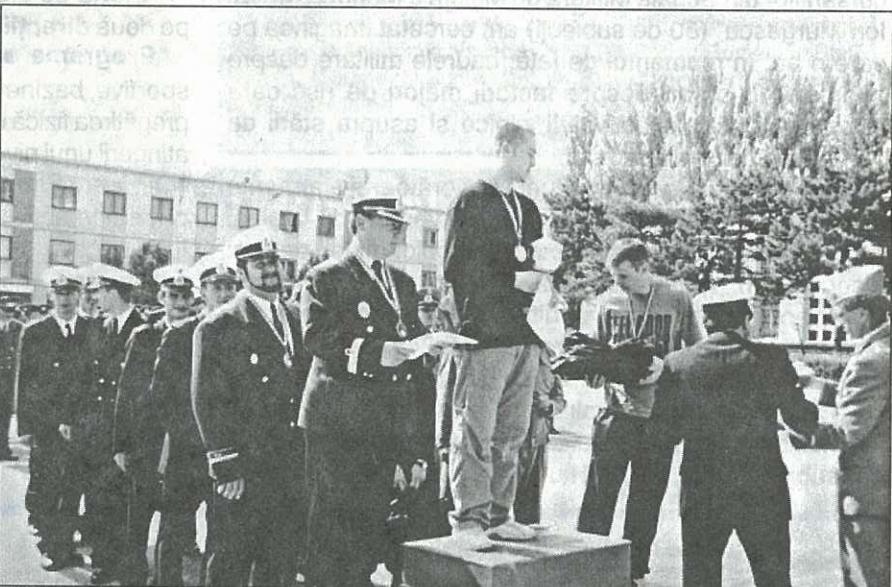
loc la ștafeta 3x50 m echipat.

Scoala de judo a Academiei Navale, coordonată de profesorul George Ungureanu, nu s-a dezmintit

nici la această ediție prin atingerea obiectivului propus (locul doi), fiind la un pas de a-și „lipi de tatami“ eterna rivală, Academia Fortelor Terestre din Sibiu. La ocuparea locului doi și-au adus contribuția toți compoziții echipei de judo, dintre aceștia urcând pe podium următorii studenți: Ilker Bekir (locul I la categ. +100kg.); Alin Crețu (locul I la categ. 81kg.); Marian Ioniță (locul I la categ. 66kg.); Victor Stănoiu (locul II la categ. 73kg.); Cristian Munteanu (locul III la categ. 100kg.).

Clasarea pe prima treaptă a podiumului la duel de foc, locul secund la triatlon și locul trei la patrulă a netezit drumul „dunărenilor“ către obținerea laurilor de campioni. Locotenent-comandorul Virgil Ene, secundat de locotenentul Cristinel Olaru au reușit, incontestabil, construcția unui lot superior la aproape toate capitolele, dacă luăm în calcul complexitatea și gradul de dificultate al probelor militare. Deși adversarii, prin conținutul programei de pregătire profesională, beneficiază de un număr de ore mai mare destinate tragerilor cu armamentul de infanterie, pregătirii fizice sau pregătirii militare generale, studenții-marinari au dovedit reale calități de luptători.

Aflată într-o formă de zile mari echipa de baschet, pregătită de lector Aurel Bejan, a terminat întrecerea în postura de campioană, după un „spectacol-recital“ fără adversari.

După trei zile de concurs punctele acumulate au instalat lotul „DUNAREA“ în poziția de lider și „a dat aripi“ sportivilor care urmau să intre în concurs la celelalte discipline. Atenția era îndreptată cu precădere spre probele militare care au, datorită numărului mare de puncte aflate în joc, o importantă influență asupra ierarhiei finale.

Având avantajul terenului propriu, echipele de triatlon, patrulă și duel de foc au evoluat cu brio demonstrând inteligență, îndemânare, rezistență la efort fizic susținut și, cel mai important, un dezvoltat spirit de echipă.

Adoptând o tactică inteligentă, care a solicitat serios fizicul jucătorilor, jocul în „zonă-presing“ a spulberat orice intenție ofensivă a adversarilor. Jocul spectaculos a fost apreciat de întreaga asistență care s-a bucurat și de prezența comandanțului (rectorului) Academiei Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin.

SPORT

DEMERSURI CREATIVE ÎN PREGĂTIREA FIZICĂ A CADRELOR DIN FORȚELE NAVALE

Căpitan-comandor drd. Ilie BRATU

Necesitatea unei abordări perspective a educației fizice este tot mai evidentă în condițiile actuale, când ansamblul social este în continuă schimbare, când „cererea și oferta“ sunt instrumente, nu doar concepte, care regleză jocul pieței, când se înregistrează achiziții tot mai importante în toate domeniile de activitate și când eficiența este un „evaluator“ de prim rang.

În acest context obiectivul educației fizice a cadrelor militare este acela ca, într-un timp bine delimitat, să îndeplinească (să se apropie) din punct de vedere fizic de standardele NATO și avem în vedere primul termen important, acela al summit-ului din 2002 al Alianței Nord-Atlantice.

Vom preciza clar faptul că obiectivarea acestui deziderat se va concretiza printr-o adaptare superioară a organismului exprimată prin creșterea capacitații generale de efort. În urma unui studiu realizat pe un eșantion ales din rândul cursanților din Școala Militară de Maștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu“ (50 de subiecți) am cercetat imaginea pe care o au, în momentul de față, cadrele militare despre exercițiul fizic sau despre factorii majori de risc care acționează asupra activității zilnice și asupra stării de sănătate a celor chestionați.

Concluziile investigației sunt îngrijorătoare, alarmante chiar, cifrele prezentate în continuare vorbind de la sine. 90% din eșantionul ales se expun factorilor majori de risc: alcool, tutun, viață sedentară, tendință către obezitate. Dintre aceștia, raportând rezultatele pe categorii de factori de risc la cei 50 de subiecți a rezultat că: 24% sunt fumători, 10% consumă zilnic alcool, 38% nu practică exercițiul fizic și 29% sunt supraponderali.

Distribuția internă a rezultatelor este și mai „interesantă“, unii subiecți, deloc puțini la număr, expunându-se simultan

și pe termen lung la 2, și chiar 4 factori majori de risc.

Din experiment s-au mai desprins următoarele **concluzii**:

- dorința de a practica exercițiul fizic în condiții noi, moderne, într-un cadru ambiental care să asigure, pe lângă oferă cunoscută deja de programe și alte variante atractive, specifice și cu caracter de recuperare psihomotorie;
- atitudine de indiferență față de propria persoană în ceea ce privește sănătatea;
- necunoașterea (slaba cunoaștere) unor elemente de bază privitoare la un regim normal, echilibrat și rational de viață.

Tinând cont de toate aceste concluzii, pentru ameliorarea situației existente, ar fi oportună crearea în cadrul instituțiilor militare de învățământ, unde există deja spații adecvate și posibilități reale de funcționare, a unor „centre de activitate“ unde cadrele militare să aibă posibilitatea unei pregătiri sistematice, unitare, pentru crearea și dezvoltarea unor capacitați psihofizice superioare, de refacere după efort și chiar de recuperare a unor deficiențe somatiche.

Oferta de programe a acestor centre va fi structurată pe două direcții:

Programe optionale: se vor utiliza sălile de jocuri sportive, bazinele de înot și baza sportivă în aer liber. Prin pregătirea fizică realizată „optional“ întrevedem posibilitatea atingerii unui nivel performanțial în anumite ramuri sportive – tir, pentatlon și triatlon militar, jocuri sportive etc. – deoarece activitatea se va desfășura pe o perioadă mai îndelungată: 5-10 ani și mai mult, incluzând perioada de scolarizare.

Programe de menținere, refacere și recuperare:

- mobilitate articulară, suplețe și tonus muscular;
- mijloace de refacere neuromusculară;
- mijloace de recuperare psihosomatică.

În ceea ce privește dotarea, aceasta va permite desfășurarea unor programe atractive și moderne:

După șase meciuri viu disputate, echipa de volei, pregătită de maior **Leonard Mocanu**, a lăsat o impresie plăcută spectatorilor prin clasarea pe locul doi, antrenorul echipei remarcând întregul team, coordonat foarte bine în teren de studentul **Alexandru Dănilă**.

Tensiunea întrecerii a atins cote maxime în ultimul meci al echipei de handbal. Dramatismul partidei a fost amplificat de o serie de ghișioane: accidentarea a trei jucători de bază și arbitrajul total ostil. Cu un avantaj de șase goluri la încheierea primei reprize în fața „CIBINULUI“ din Sibiu, la doar 40 de secunde înainte de finalul meciului, scorul egal afișat pe tabela de marcat avea să arunce în aer tribunele. Lupta dusă până la sacrificiu a jucătorilor s-a materializat în ultimele cinci secunde de joc printr-un **GOL MAGNIFIC**, înscris de

studentul **Gică Enache**, gol care a încheiat socotile și a propulsat echipa de handbal pe locul doi. Sibienii, având în echipă patru jucători care evoluează în divizia B, nu au reușit să-i intimideze pe bravii noștri handbalisti. Însă „cea mai apreciată calitate a fost dorința de a învinge cu orice preț“, aşa cum a apreciat antrenorul echipei, prof. univ. drd. **Lidia Ion**. Portarul echipei, studentul **Gabriel Turiceanu**, care a participat și la proba de triatlon, a păzit poarta cu strășnicie, iar conducătorul de joc, studentul **Laurențiu Nichita**, nu s-a abătut nici un moment de la indicațiile antrenorului.

SPORT

presopunctură, reflexoterapie, cromoterapie, hidroterapie, psihoterapie individuală și de grup, tehnici de relaxare tip HATHA-YOGA.

Și pentru că problema „finanțelor“ este întotdeauna de actualitate estimăm, în acest moment, că dotarea pentru înființarea acestor centre va costa aproximativ 50 milioane lei. Suma nu este mare deoarece, în primul rând ea va însemna o investiție pe termen lung pentru optimizarea stării de sănătate, cu profit sigur în domeniul profesional pentru întregul personal al Forțelor Navale. De asemenea, aceste „centre de activitate“ creează oportunități pentru obținerea unor venituri extrabugetare, în condițiile reglementate de Ordinul ministrului apărării naționale nr. M69/2000.

Personalul care va asigura, din punct de vedere profesional aceste centre va fi compus din cadre licențiate în pregătire fizică și cadre medicale, terapeuți sau balneoterapeuți.

Extrapolând rezultatele acestui studiu și acordând o marjă de eroare de 10-15%, din motive statistice, ajungem la concluzia că, în momentul de față, situația pregătirii fizice a cadrelor din Forțele Navale, la nivel de percepție și execuție, se prezintă astfel:

- aproximativ 70% din cadrele militare active nu practică exercițiul fizic;
- mai mult de 60% se expun factorilor majori de risc: tutun, alcool, sedentarism;
- peste 70% doresc să dispună de condiții moderne și civilitate pentru pregătirea fizică;
- peste 60% au cunoștințe minime, neargumentate științific, despre însemnatatea, necesitatea și utilitatea educației fizice în menținerea unei stări corespunzătoare de sănătate.

O concluzie care se impune este aceea că baza materială lasă de dorit din mai multe puncte de vedere,

Bazinul de înot al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“

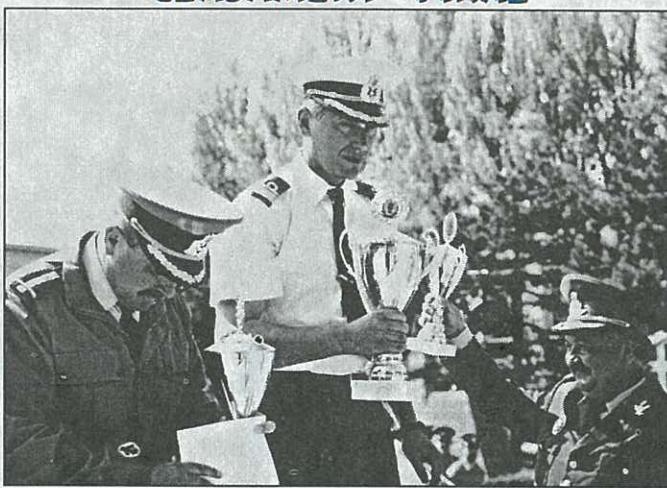
fiind depășită moral și fizic, nereușind să creeze, în ciuda conținutului ideatic modern, o motivație reală în rândul cadrelor militare pentru practicarea exercițiului fizic.

Sunt necesare deci, la nivel decizional, o atitudine conjugată între „cerere și ofertă“, o relaționare obiectivă între „conceptual și material“, stabilirea unui program concret, bazat pe date reale și pe studii științifice astfel încât responsabilitatea îndeplinirii scopului propus să nu rămână doar la nivelul specialiștilor în educație fizică militară ci să devină un obiectiv concretizat într-un program de necesitate la nivelul cel mai înalt.

Considerăm că redimensionarea și reconsiderarea atitudinii referitoare la acest subiect a tuturor factorilor implicați în îndeplinirea obiectivului general al Forțelor Navale și, mai ales, a specialiștilor din domeniul educației fizice militare este o direcție de activitate care se impune în mod necesar și urgent.

Rezultatul scontat nu poate fi atins decât printr-un efort conjugat, perseverent și rațional.

CLASAMENT FINAL

Locotenent-comandorul Virgil Ene primind cupa învingătorului

- 1.DUNAREA
- 2.CIBINUL
- 3.MUREŞUL
- 4.ARGEŞUL
- 5.BUCEGI
- 6.MĂCINUL
- 7.PRAHOVA

Acesta a fost deznodământul ultimei partide la finalul căreia lotul Academiei Navale a acumulat, în total, cel mai mare punctaj care i-a permis să ridice deasupra capului trofeul de campioană.

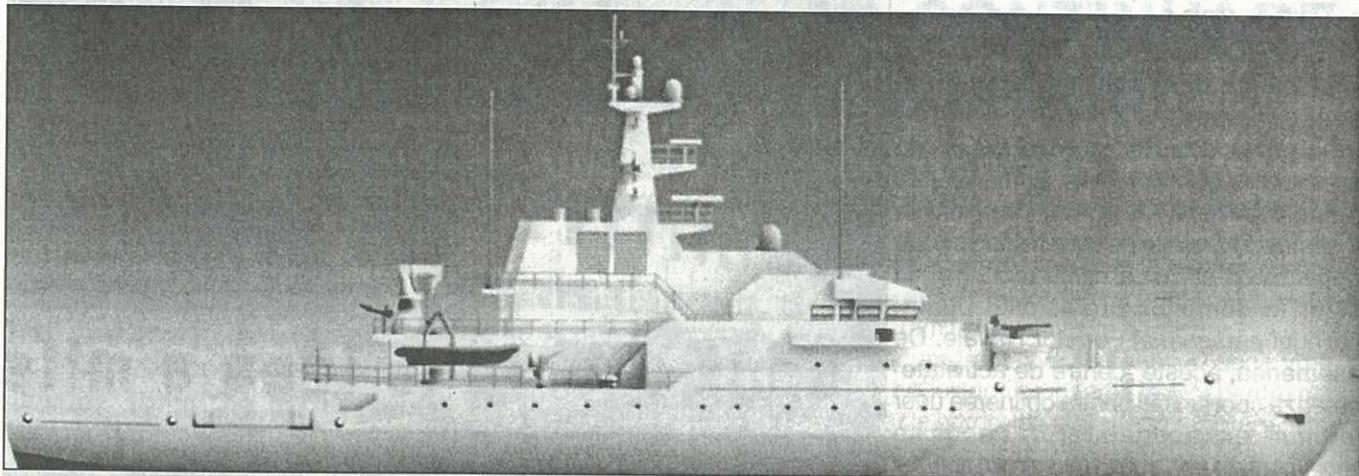
Astfel, palmaresul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ se îmbogățește considerabil, cele mai elocvente dovezi fiind numeroasele cupe, medalii și diplome care strălucesc acum în vitrina cu trofee.

După o astfel de evoluție, felicităm pe toți cei care și-au adus contribuția la acest binemeritat succes și, în același timp, pe toți participanții pentru spectacolul oferit.

FLOTELE STRĂINE „PE RADAR“

NOI NAVE DE PATRULARE PENTRU ROYAL NAVY

Marina Regală britanică (Royal Navy) urmează să primească trei noi nave de patrulare a litoralului conform unui contract de închiriere în valoare de 60 de milioane de lire sterline (85,7 milioane de dolari) încheiat cu şantierul naval și furnizorul de servicii Vosper Thornycroft (VT). Potrivit noului aranjament, cele cinci nave din clasa Island care patrulează în prezent în zona litorală și care asigură protecția pescuitului și a instalațiilor și platformelor de extracție a petrolului și gazelor, vor fi înlocuite cu trei noi Nave de Patrulare a Litoralului (NPL).

pe care VT le închiriază Ministerului Apărării britanic pe o perioadă de cinci ani. VT își asumă de asemenea responsabilitatea susținerii logistice a acestora în serviciu. La sfârșitul perioadei de cinci ani Ministerul Apărării poate opta pentru extinderea perioadei de închiriere, pentru cumpărarea navelor sau înapoierea acestora. În demararea și dezvoltarea proiectului NPL valoarea financiară a jucat un rol cheie. Ministerul Apărării urmărește să reducă și echipajul de pe fiecare navă, de la 45 la circa 30 de oameni.

Noile NPL de 1.700 de tone vor fi mai mari decât navelle din clasa Island pe care le vor înlocui (79,95 de metri față de 59,5 metri) și vor fi disponibile pentru serviciul de patrulare pe mare 320 de zile pe an, aproape dublu față de navelle din clasa Island. Aceasta înseamnă că cele trei noi nave pot îndeplini aceleasi misiuni pe care le îndeplineau cele cinci nave care urmează să fie înlocuite. Cum condițiile de viață de la bordul navelor vor fi îmbunătățite, iar echipajul redus, aceasta va conduce la economii de circa

10 milioane de lire sterline (14,2 milioane de dolari) din costurile de operare și logistice ale navelor din clasa Island în următorii cinci ani.

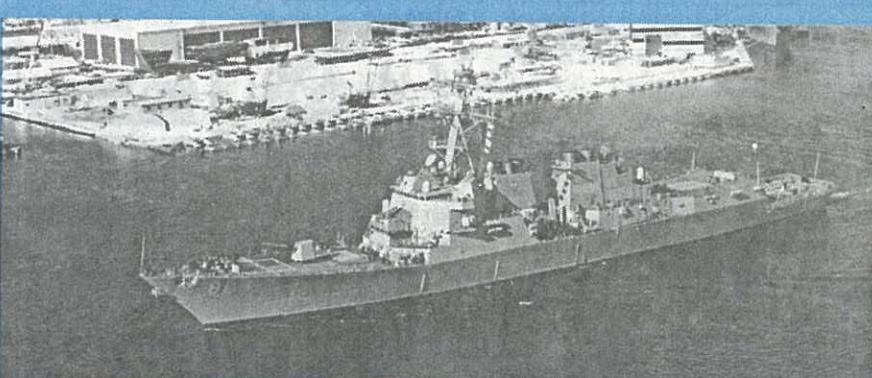
Prima dintre noile nave urmează să intre în serviciu în septembrie 2002, iar celelalte la intervale de sase luni. Este de așteptat ca NPL să fie bazate la Portsmouth. Construcția navelor urmează să asigure 450 de locuri de muncă la şantierul naval VT din Southampton, în timp ce se așteaptă o decizie în ceea ce privește cine va construi noul distrugător Tip 45 al Royal Navy. (JNI, mai 2001, B.D.).

CLASA ARLEIGH BURKE SE EXTINDE

În cadrul unei ceremonii desfășurate la Norfolk, Virginia, pe 10 martie a.c., Marina Militară americană (U.S.Navy) a recepționat cel de-al 31-lea distrugător din clasa Arleigh Burke, *Winston S. Churchill* (DDG 81). Este cea de-a cincea navă de război din U.S.Navy care poartă numele unui englez; de asemenea, este singura navă aflată în serviciu care poartă numele unui demnitar străin.

Totodată *Winston S. Churchill* este singura navă din U.S.Navy care va avea permanent în echipaj un ofițer englez din Royal Navy: căpitanul Angus Essenhigh, fiul șefului Statului Major Naval britanic, care va fi navigatorul navei.

O altă premieră este instalarea sistemului avansat

de artillerie de calibră mediu Mk 45 Mod 4, care a fost proiectat pentru a oferi o precizie mărită tragerilor de artillerie la distanță de peste 60 de mile marine, utilizând muniție ghidată cu rază mărită de acțiune. (Jane's Navy International, mai 2001, B.D.)

FLOTELE STRĂINE „PE RADAR“

MARINA MILITARĂ ITALIANĂ ÎȘI ÎNLOCUIEȘTE ROBOTII SUBMARINI

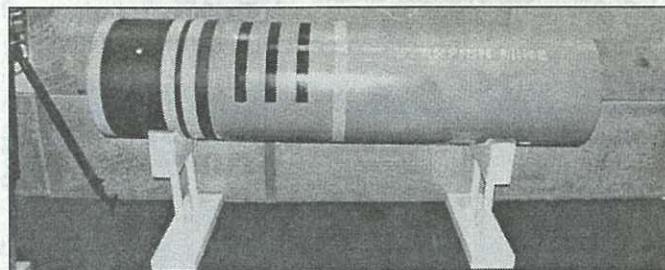
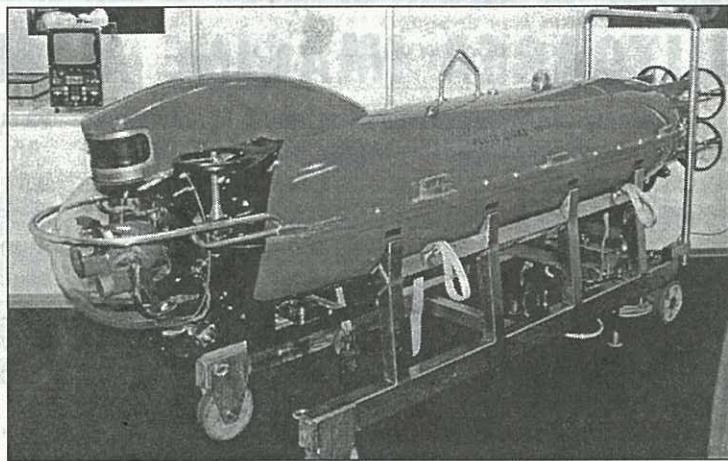
Marina Militară italiană a comandat deja patru Vehicule Submarine Telecomandate (VCT) Gaymarine/Gayrobot Pluto GIGAS. Acestea vor înlocui robotii submarini (VCT) MIN 77/MIN Mk 2 și vor fi destinate probabil vânătoarelor de mine din clasa Gaeta. Primul urmează să fie livrat aproximativ la sfârșitul acestui an, iar negocierile pentru următoarele se află în faza finală.

Gayrobot a fost ascuns de ochii publicului și expus pentru prima dată la expoziția IDEX 2001, deși Marina Militară italiană a testat un prototip timp de doi ani. Acesta a fost modernizat și dezvoltat până la producția standard finală. Pluto GIGAS este echipat cu propriul său sonar de căutare a minelor (cu rază scurtă și lungă), cu sonare de navigație și identificare VHF, ceea ce permite operarea acestor sisteme și de către nave care nu sunt echipate cu sonare proprii pentru detectarea minelor.

Robotul submarin cu dimensiunea de 3,4 m este operat la adâncimi de până la 1.000 de metri cu ceea ce estechipajul robotului numește conceptual „elicopterul submarin”: opt elice controlează poziționarea în trei dimensiuni, astfel încât încărcăturile explozive pot fi poziționate chiar lângă mină. De asemenea, poate fi preprogramat sau operat prin radio pentru operațiuni autonome la adâncimi de sub 100 de metri. Pot fi utilizate de asemenea cabluri din fibră optică sau coaxiale. Echipamentul periferic cuprinde vinciuri și console. Antrenamentul pentru operarea și întreținerea

vehiculului poate fi efectuat în trei săptămâni, iar echipajul poate înlocui rapid componentele la bordul robotului.

Cu o viteză de până la 8 noduri și o autonomie de 12 ore Pluto GIGAS este mai eficient cu 30% decât celealte VCT-uri. Cei de la Gayrobot au declarat că se află în „negocieri serioase” cu patru sau cinci marine militare interesate de versiunile de export, posibil pentru înlocuirea sistemelor franceze PAP. (JNI, mai 2001, B.D.)

PAKISTANUL ESTE GATA SĂ TESTEZE UN NOU TIP DE MINĂ

Pakistanul urmează să testeze o sofisticată mină navală de fund, care tocmai a intrat în producția de serie. Denumită Starfish, mina are un cap de luptă în greutate de 88 de kilograme și o încărcătură explozivă de 500 de kilograme. Dimensiunile întregului sistem (1.807 mm lungime și 533,4 mm diametru) ar putea indica faptul că această mină a fost proiectată pentru a putea fi lansată din tuburile lanștorpilă standard de 533 mm care echipază submarinele și navele de suprafață produse de Rusia deși personalul de la expoziția IDEX 2001 a afirmat că ea poate fi lansată de pe orice navă de mici dimensiuni. Se intenționează ca mina să funcționeze 700 de zile cu o durată totală de viață de 20 de ani. Rămâne la adâncimi de 10-200 de metri.

Explozia este declanșată de un microprocesor și poate fi inițiată de trei tipuri diferite de senzori, care pot fi selectați în orice combinație. Senzorul acustic este sensibil la aproximativ 53 dB și poate detecta navele de suprafață de la un kilometru distanță (350 de metri pentru submarine). Senzorul de presiune poate detecta navele de suprafață de la aceeași distanță, iar submarinele de la 100 de metri. Senzorul magnetic este eficace la distanțe scurte, de aproximativ 150 de metri. Testele vor avea loc în luna iunie sau iulie deși nu au fost înregistrate comenzi ferme. Sunt produse și versiuni de exercițiu și antrenament. (JNI, mai 2001, B.D.)

ULTIMA LANSARE PENTRU HMAS BRISBANE

Distrugătorul Marinei Regale australiene din clasa Perth, HMAS Brisbane, a participat la un exercițiu de apărare antiaeriană în cadrul aplicației „Ocean Protector”.

Instalația de artillerie Mk 42 Mod 10 (calibrul 127 mm) a aviat serios țintă aeriană TGX-2 în timpul unor trageri antiaeriene. Sistemul de rachete antiaeriene Standard a fost și el pregătit pentru lansare, dar din cauza vremii nefavorabile tragerea a fost anulată. Oricum, HMAS

Brisbane a demonstrat capacitatele de lovire la mare distanță de care dispune. Ulterior, alături de țintă aeriană TGX-17 a fost lansată și o țintă aeriană Kalkara. În urma impactului cu o rachetă SM 1 doar Kalkara a supraviețuit. Multe din echipajele navelor participante au umplut punțile superioare pentru a urmări ceea ce a fost, poate, ultima lansare de rachetă pentru HMAS Brisbane. (JNI, mai 2001, B.D.)

FLOTELE STRĂINE „PE RADAR“

VIITOAREA IMAGINE A MARINEI RUSE

„Forțele Navale Ruse ar trebui să dețină 12-15 submarine dotate cu rachete strategice, 50 submarine de atac cu propulsie nucleară și 70 mijloace de luptă de suprafață - a declarat amiralul Vladimir Kuroyedov, comandantul Marinei Militare Ruse. Achiziționarea acestora nu ar depăși 25% din bugetul apărării“.

Pe perioada vizitei sale la Șantierul Naval

Severodvinsk, amiralul
Kuroyedov a declarat că

Rusia este cel mai mare constructor de submarine din lume, apreciind ca fiind un real progres a patra generație de submarine, din care fac parte: submarinele din clasa **Borey** (proiect 955), submarinul „**YURY DOLGOROUKYI**“ și submarinul „**GEPARD**“ (clasa Akula) Tip 971 M, care se află în testarea finală, înainte de intrarea în serviciu în luna iulie.

Amiralul Kuroyedov a confirmat faptul că portavionul „**Amiral GORSHKOV**“ (clasa Kiev modificată) și crucișătorul „**Amiral NAKHIMOV**“ se află în șantier pentru reparații. India

va susține finanțar repararea și modernizarea portavionului „**Amiral GORSHKOV**“, pe o perioadă de trei ani, înainte de a fi livrat forțelor navale ale Indiei. Proiectul, neoficial evaluat la peste 550 milioane dolari, va angrena lucrul a 3.000 de muncitori. Crucisătorul „**Amiral NAKHIMOV**“, construit în urmă cu doi ani, va fi livrat forțelor navale ale Rusiei.

De asemenea a fost lansată construirea unui nou tip de corvete (proiect 20380) ce vor fi folosite pentru escortare, operațiuni de luptă antisubmarin și de patrulare costieră.

Prima corvetă din această clasă va ieși din Șantierul Naval Severanya Verf, din Sankt Petersburg, cel mai târziu în acest an. Design-ul acestor corvete, cu un deplasament de 1.900 tone, a fost conceput de Biroul Central de Design „ALMAZ“, aparținând marinei ruse.

(JANE'S DEFENCE WEEKLY – 18 aprilie 2001)

Traducere și adaptare
Locotenent ing. Mugur CRÎNGAȘU

Lansarea unei rachete NATO **Sea Sparrow** în cadrul exercițiului naval UNDERWAY 11, desfășurat pentru evaluarea operațională a sistemului după efectuarea unor modernizări care au condus la creșterea eficienței la țintă. (C.S.)

Nava amfibie de asalt USS Wasp a participat, împreună cu crucișătoarele Aegis USS Hue City, USS Anzio, USS Cape St. George și USS Vicksburg la exercițiul UNDERWAY 10 care a testat capacitatea de cooperare în desfășurarea operațiilor maritime.

NAV.MAR.EDU 2001

Mariana PĂVĂLOIU

Timp de trei zile (24-26 mai a.c.) Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ a fost gazda unei prestigioase manifestări științifice. Aflată la cea de-a XII-a ediție, Sesiunea internațională de comunicări științifice ale cadrelor didactice pe probleme de învățământ, sub egida NAV.MAR.EDU 2001 a reunit 400 de specialiști – cadre didactice și cercetători. Au fost reprezentate centre universitare tradiționale, dar și mai noi: București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Craiova, Brașov, Sibiu, Galați, Ploiești, Arad, Târgu Jiu, Baia Mare, Oradea, Brăila și Constanța. De asemenea, au participat specialiști din SUA, Franța, Polonia, Moldova, Bulgaria și Germania.

Contribuind la cunoașterea reciprocă a rezultatelor obținute în învățământul militar și civil, în cercetare.

De asemenea, vorbitorul a ținut să sublinieze nivelul calitativ deosebit al cadrelor academiei, precum și baza tehnico-materială bogată de care dispune cea mai vîrstnică instituție de învățământ superior constănțeană.

Cuvinte de salut au rostit domnii: **Petre Chirobocea** - prefectul județului Constanța, el însuși, cândva, student al Academiei Navale, viceamiral-comandor dr. **Traian Atanasiu** - șeful Statului Major al Forțelor Navale, prof.

realizată de domnul prof. univ. dr. **Gheorghe Dumitrașcu**, de la Universitatea „Ovidius“.

Domnul căpitan-comandor **Alexandru Ioan Dragalina**, prorectorul Academiei Navale, a dat citire listei sponsorilor care au contribuit la buna organizare și desfășurare a lucrărilor sesiunii (principalul sponsor a fost UTI Systems S.A. București). Este meritul faptul că printr-un efort de excepție organizatorii au tipărit comunicările în opt volume, fiecare corespunzând secțiunii respective, astfel: I. Inginerie mecanică; II. Inginerie electrică; III. Mașini termice. Sisteme și instalații navale; IV. Navigație și transport naval; V. Știință și tehnică militară; VI. Matematică. Informatică; VII. Științe economice și socio-umane; VIII. Probleme de lingvistică. Cele opt tomuri, purtând sigla Editurii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“, Constanța, 2001, însumând 2.496 pagini, au fost cuprinse într-un CD pus la dispoziția participanților de către gazde, constituindu-se astfel într-un util și la îndemână instrument de lucru.

Cea de-a treia zi a fost rezervată unei agreabile croaziere cu nava-bază „MIDIA“, între porturile Constanța și Mangalia, timp de patru ore. A fost un moment de binevenită destindere și recreere, pentru mulți dintre participanți fiind un eveniment în premieră.

Grecia, Turcia, Franța și Polonia au trimis reprezentanți ai forțelor lor navale și ai academiilor de profil.

Lucrările, desfășurate în aula „Amiral Petre Bărbuneanu“, au fost deschise de către rectorul (comandanțul) Academiei Navale, contraamiral prof. univ. dr. **Gheorghe Marin**, care a salutat în numele conducerii instituției pe cei prezenți, exprimându-și convingerea că lucrările, atât în plen cât și pe secțiuni, vor

univ. dr. **Adrian Băvaru** - rectorul Universității „Ovidius“ și dr. **Simion Nicolaev** - directorul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare Marină „Grigore Antipa“.

Analiza unor tendințe ale lumii contemporane a făcut obiectul alocuțiunii domnului **Ilie Gilbert**, consilier al președintelui României. O interesantă și pertinentă prezentare a unor file din „Jurnalul de bord“ al învățământului superior de marină, datată ultimul deceniu, a fost

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

Constanta-București-Iași o călătorie „rodnică“ la prietenii Muzeului

Mariana PĂVĂLOIU

Adeseori m-am întrebat dacă demersul meu muzeistic, atunci când face apel la donație, deși oferă un loc generos de punere în valoare, nu are și o conotație amorală. Cer și mi se dau lucruri venerate decenii și decenii, intru în amintirile unei iubiri pierdute – Marina. Gândul acesta mi-a devenit o acută culpă într-o după-amiază de mai, pe când mă aflam în trenul ce mă ducea la Iași și refăceam filmul acelei dimineți trăite la București. Primisem un dar pe care nu îl sperasem ...

În urmă cu mai bine de un an, domnul comandor (r) Nicolae Valasoglu îmi arătase un teanc de documente ce evocau un episod tulburător din viața sa de Tânăr locotenent de marină. În iunie 1944 a fost trimis la specializare în submarine în Germania unde, prins de evenimentele lui august 1944, a fost internat în lagăr alături de alți 23 de marinari (trei locoteneni și 20 de elevi ai Școlii Navale „Mircea“). Îmi promisese că-mi va da, cândva, xerocopii după ele. Dar, iată că în urmă cu câteva ore, îmi încredințase „comoara“ de documente, unul câte unul, astfel: „... Aceasta este tabelul cu numele și semnăturile noastre și în dreptul fiecăruia este trecută suma predată la intrarea în lagărul Marlag und Milag Nord. Aceasta este permisul pentru a merge la Lubeck ...“ Enumeră și actele emise de polonezi, de iugoslavi, de englezi, până la încheierea odiseei reîntoarcerii sale în țară, în septembrie 1945, când a ajuns la București. Insistă asupra unui plic pe care este scris cu cerneală neagră „D-sale D-lui Locotenent N. Valasoglu, ILAG, Westertimke, Barrak 4, Room 7“. Din el scoate o coală de hârtie de aceeași culoare. Este invitația-program pentru seara de Ajun a Căciunului 1944 la concertul de colinde dat de elevii marinari români și prizonierii englezi, cu semnăturile românilor și, desenate cu creioane colorate, steguletele Angliei și României.

După mai bine de o jumătate de secol documentele părăseau caseta inscripționată „prizonierat“ în favoarea muzeului, care tezaurizează atâtea comori neprețuite, file de istorie ce așteaptă să fie valorificate. Se naște întrebarea, firească de altfel: se va afla omul care să le iubească și să le păstreze după mine, într-un muzeu al amintirilor?

Iași, 5 mai 2001. Urc „dealul la Sadoveni“, cum ar spune duduia Profirița. Dulcea coincidență mă duce la visare. La numărul 12 se află casa ce a fost cândva a lui Mihail Kogălniceanu, iar după primul război mondial Mihail Sadoveanu și-a adus aici familia de la Fălticeni. La numărul 14 stă familia comandorului Dumitru Ciobanu (1903-1986). Prin tunelul de verdeță, luminat de policancrele castanilor înfloriți (Copoul nu este numai al teilor) străbat câțiva kilometri, trec de casa Sadoveanu și ajung la cea vecină. Lalele și iriși bordează aleea ce mă duce către locuința prietenei mele, doamna Ileana Ciobanu, nora comandorului. Am cunoscut-o la deschiderea Muzeului Academiei Navale, când mi-a încredințat obiecte ce au fost ale comandorului: „Le-am păstrat cu drag. Socrul meu a fost un om minunat și a iubit marina toată viața. Ele l-au însoțit după ce a fost obligat să părăsească marina și s-a mutat în casa părintească de la Hangu (Bicaz) și aici, la Iași. S-ar bucura să le știe într-un muzeu.“ Aflu în fiecare cameră - și sunt destule - fotografii ale comandorului pe puncte, la motoare (era mecanic), în uniformă de ceremonie alături de frumoasa-i soție (la nunta lor tortul miresei a fost al marinarului – are formă de vapor!). Tablourile sunt și ele fie marine, fie peisaje montane din zona Hangu. Nepoata comandorului, Mihaela Ciobanu, un Tânăr psiholog preocupată de copiii fără copilărie, îmi dă un pachet cu haine, ce-a mai găsit „în cufărul bunicului“, o vestă și un pantalon de la ținuta de vară.

Bunul și prea răbdătorul meu prieten, domnul comandor (r) avocat Mircea Păun, îmi amintește că de mai bine de o oră trebuia să fim în centrul, la Galeriile anticariat Dumitru I. Grumăzescu. Coborâm cu tramvaiul de placere pe strada Lăpușneanu. Aici „mă așteaptă“ de mai bine de o jumătate de an o frumoasă lucrare a lui Dimitrie Știubei, pe care încă mai sper că într-o zi o voi avea în muzeu. Paradoxul: bogăție estetică și săracie pecuniară... Impresionant este fluxul de studenți care cumpără la prețuri modice cărți de literatură, artă, istorie. Tânără generație nu și-a pierdut gustul pentru lectură.

Împreună cu Oana Lazar de la TVR Iași pornim în căutarea străzii Toma Săvescu. Domnul Păun o știe-n Sărărie, colegii Oanei undeva prin spatele Universității. Cameramanul Eugen Sandu se dovedește un șofer de clasă și ne poartă pe străduțe înguste și întortocheate și iată-ne din Sărărie întrăm „pe Săvescu, la numărul 24 mi-am petrecut anii tinereții“ după cum scrie în „Date biografice“ pictorul Dimitrie Știubei (1901-1986). Oana mă lămurește că Toma Săvescu a fost autor de manuale, contemporan cu Creangă. Casa căutată a fost ridicată de inginerul D. Știubei după anul 1904, când s-au stabilit la Iași. Iată geamul acoperă partea din față, așa cum apare și în

CA/50/45 (144)

Consular Adviser.
ALLIED CONTROL COMMISSION
BRITISH MISSION
29th May 1945.

XXXXXX
BUCHAREST
20 Str. Jules Michelet.

Dl. Niculae Valasoglu
Str. Romană 185,
București

Am fost rugat să vă informez
că Dl. Niculae Valasoglu, a fost văzut
la data de 1 Mai 1945, și era sănătos.

c. s. Cheesley Capt. R.D.
Lt. Colonel
Consular Adviser.

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

fotografia din 1910 primită de la domnul inginer **Mario Ricci**, nepotul pictorului. Domnul **Eugen Sandu** filmează și fotografiază. Continuăm în somptuosul sediu al TVR Iași din strada Lascăr Catargiu, unde de data aceasta subiectul filmării este mapa cu documente inedite aduse de mine de la Constanța. Dacă nu am putut face un album Știubei la acest centenar, continui ceea ce fac de mai bine de un deceniu, să-l (re)aduc în conștiința contemporanilor. Observ cu plăcere cum **Oana Lazăr** trăiește bucuria frumosului, fie chiar și în fața unor reproduceri de bună calitate. „Va ieși un reportaj pe cinste!“ – mă asigură cei doi ieșeni.

Revenim la casa Mihail Sadoveanu, unde între timp începuseră festivitățile. Pe pajiștea din fața casei, pe

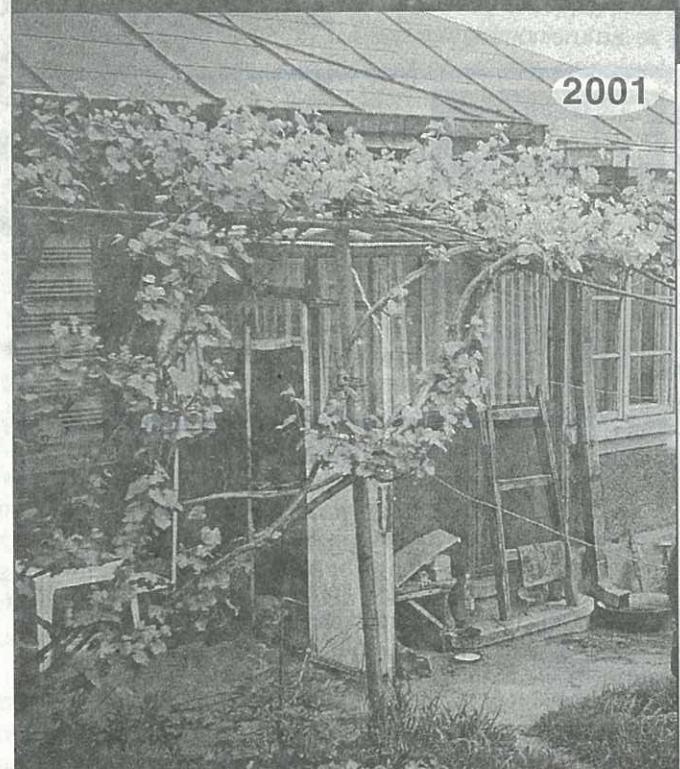
scaune, stau literati ieșeni, cadre didactice, iar de la o tribună, instalată pe peron, unde cum scrie duduia Profirita cădea altădată viața canadiană, elevi ieșeni (din oraș și din județ) citesc din creațiile lor, recită versuri ori, constituți în fanfară, interpretează folclor moldovenesc. Prefer să rămân spectator la această

1910

2001

bucurie a „Sărbătorii liliacului“, pentru că aşa cum i-am declarat unui coleg de la Radio Iași „astăzi am trăit atâtă frumos încât mi-e teamă să nu stric vraja. Sadoveanu și Știubei la ei acasă și iubitorii ai luciului apele, unul l-a descris în cuvinte, celălalt în culori, locul acesta le-a fost comun. Copiii Știubei veneau aici să joace volei. Cel mic, Paul, a rămas ca soț al Didicăi (Teodora Sadoveanu). Valeria Mitru, vară lor primăvară, i-a luminat ultimii ani de viață Titanului, iar fratele ei, Titel, i-a rămas fidèle secretar, îngrijindu-i opera tot restul vieții sale. Cornelia Știubei a fost apropiată familiei, iar lucrări ale sale decorează casa de aici ca și pe cea de la Vînători, din Neamț.“

Seară, la gară, domnul comandor (r) **Păun** îmi dă un pachet mare, bine „îmbrăcat“ într-o pereche de blugi. „Este pendula familiei Botez. A fost în casa generalului Panait Botez, apoi a fiului său Octav, fratele lui Eugeniu Botez (Jean Bart) care a lăsat-o moștenire fiicei sale Lucia, colegă de barou cu soția mea și cu mine – îmi spune domnul Păun. Când a plecat la București doamna Lucia i-a dat-o Vioricăi spre amintire. Acum, după mai bine de un veac de viață ieșeană, o încredințez mătale să o duci la Constanța, pentru ca să măsoare timpul și în Muzeul Academiei cel puțin tot atâtă vreme cât a făcut-o aici, la Iași, cam de pe la anul 1880 ...“

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Noutăți editoriale

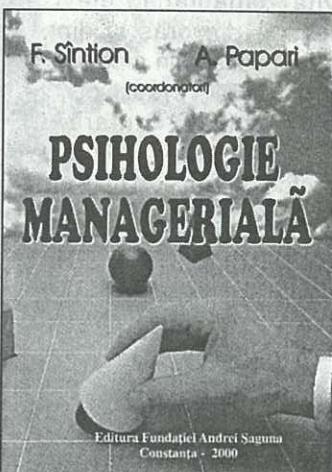
Maior Costel SUSANU

Apărută la editura Fundației „Andrei Șaguna”, lucrarea este coordonată de doi profesioniști recunoscuți în domeniu: comandorul Filaret Sîntion, profesor la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, decan al Facultății de Psihologie și Asistență Socială din Universitatea „Andrei Șaguna” și de către rectorul acestei instituții, conf.univ.dr. Aurel Papari.

Strategiile și procedurile manageriale prezentate pot fi adaptate cu succes activității militare, astfel încât informațiile și instrumentele puse la dispoziție să fie utilizate în condiții de eficiență în structurile militare, la toate eșaloanele.

Ca dovadă în sprijinul acestei afirmații, enumerăm principalele capitulo: ● Modele și teorii ale conducerii ● Accesul la conducere și exercitarea ei ● Liderul și managerul ● Organizație și conducere ● Cunoașterea subordonatilor ● Dirijarea managerială a comportamentului în organizație ● Stresul managerial ● Patologie organizațională ● Mic tratat de manipulare a șefului.

Fie și numai pentru ultimul capitol enumerat, „Psihologia managerială” își poate proba cu prisosință utilitatea!

Valeriu MATEI

Sonetele mării

V

prundul mări strălucăea sub stele -
o galaxie pe un cer răfrânt
cu mii de scoici purtate din adânc
și valuri de nisip rotind inele

pe-a scoicilor mici luntri pășesc tot mai spre
larg
și undă însurpată îmi dă fiori de gheăță
de parcă spațiu-n haos cu umerii mei sparg
și dau noi sensuri vieții de dincolo de viață

lumină și-nțunere - izvor cu-același crez,
la temelia firii - mereu necunoscutul,
din stele de mișcare - creez și recrerez

dar pe deasupra-a toate furtunile și vântul
venite din neanturi ne-aduc la începutul
desprinderii de magmă - descoperind
Cuvântul.

VI

în noaptea tropicală aud departe plânsul
sirenelor orbite de propriul lor văz,
le-a fost sortit adâncul și hărăzit întinsul
de ape puștiile și stânci la meterez

dar căută corăbii sub cerul plin de stele
și marinarii domici de cântec și de tărm
ca patina iubirii să-i poarte către ele
când peste somnul mării lanseză lung
îndemn

atunci, când simt aproape chipuri înflăcărate
purtate de iubire spre un destin fatal
dorința necurmată le da scăpăciudate
în ochii ce se-afundă în al orbirii val

când vreau să treci de pragul cel hărăzit de
soarte
adeseori te-ășteaptă durere, chin și moarte

SEMINAL

NOTIZIARIO DELLA MARINA (ianuarie 2001) • Depunerea

Jurământului Militar la Academia Navală, cu ocazia zilei Sfânta Barbara, protecțoarea marinarilor și patroana Marinei Militare Italiane • Președintele Italiei la bordul distrugătorului *Mimbelli*
● Contraamiralul Gino Bizzari, nou comandant al STANAVFORMED
● Exercițiul NATO „Destined Glory 2000” desfășurat în Mediterana și Egee • Nava de salvare și cercetări subacvatice Anteo la exercițiul „Sorbet Royal 2000”. (C.S.)

REVISTA GENERAL DE MARINA

(martie 2001) • Puterea navală în

noul mileniu – Distrugătorul DD-21: o privire în viitor • Variante ale evoluției Forțelor Navale în secolul XXI • Modernizarea navelor de patrulare ale Marinei Militare spaniole din clasa *Serviola*
● Unde s-a scufundat *Reina Regente*? Ipoteze asupra cauzelor și locului naufragiului crucișătorului *Reina Regente* de la 10 martie 1895. (B.D.)

ALL HANDS (aprilie 2001) • Marinarii retrăiesc istoria jucând în filme artistice, proiectul Pearl Harbour
● Antrenamentele infanteriștilor marini, fotoreportaj • Paradisul regăsit, fotoreportaj • Concurs de fotografii cu tematică de marină. (C.S.)

Jane's NAVY INTERNATIONAL

(mai 2001) • Serviciul de submarine

al Royal Navy la centenar • Tunurile navale multirol • Strategia navală a Canadei în perspectiva anului 2020
● Federația Rusă a aderat la Grupul de Cooperare Navală în Marea Neagră BLACKSEAFOR • Noi nave de patrulare pentru US Navy. (C.S.)

JANE'S DEFENCE WEEKLY

(2 mai 2001) • Submarine pentru Taiwan. SUA se oferă să doteze Taiwanul cu tehnica militară, inclusiv cu 8 submarine diesel. Totuși, se pune întrebarea cine va asigura livrarea acestora, având în vedere faptul că din anul 1950 nu au mai fost construite în SUA submarine diesel
● Royal Navy își modernizează simulatoarele pentru instruire. (C.S.)

Jane's DEFENCE WEEKLY

CARTUL LIBER

ȘTIȚI CARE ESTE CUPUL IDEAL?

Secretele vieții de cuplu sunt numeroase și nu poate fi găsită o unică formulă a reușitei afective în doi. Totuși, câteva aspecte sunt de necontestat: armonia afectivă depinde atât de calitățile fiecărui dintre parteneri cât și, mai ales, de compatibilitatea psihologică a partenerilor. Iar compatibilitatea înseamnă și complementaritate și similaritate – într-o proporție diferită, de la caz la caz – a sentimentelor, atitudinilor, stilurilor comportamentale etc.

Dumneavoastră ce oferă partenerului (ei/lui)? În ce măsură „oferta” dumneavoastră afectivă se completează armonios cu a lui/ei?

Aplicați-vă testul următor și veți avea un prim răspuns la întrebările de mai sus. Proba prezintă o particularitate: nu trebuie parcursă în întregime. Varianta de răspuns aleasă la prima întrebare vă indică la care din întrebările ulterioare trebuie să treceți; procedați în continuare în aceeași manieră până veți ajunge la profilul dumneavoastră afectiv, notat cu A, B, C, D.

Comandor Filaret SÎNTION TESTUL

1. Găsiți că este mai multă poezie ...
 - a) într-un răsărit de soare – 2
 - b) într-un apus de soare – 5
2. Ați vizitat Grecia în principal pentru ...
 - a) vestigiile antichității – 3
 - b) insule și mare – 6
3. Basmul dumneavoastră preferat este ...
 - a) Ali Baba și cei 40 de hoți – 4
 - b) Cenușăreașa – 6
 - c) Pinocchio – 7
4. Pentru o întâlnire cu prietenii pregătiți ...
 - a) o frîptură la grătar – 7
 - b) gustări – 8
5. Ați vizitat Africa pentru a vedea ...
 - a) deșertul – 6
 - b) savana – 9
6. În viața de cuplu în principal trebuie ...
 - a) răbdare – 7
 - b) fantezie – 10
 - c) dragoste – 9
7. Unul din adjectivele care vă caracterizează este acela de ...
 - a) visător – 8
 - b) introvertit – 11
8. Domeniul de studiu preferat este ...
 - a) economia – D
 - b) filozofia – 12
9. Nu ați renunțat niciodată la ...
 - a) sosuri – 10
 - b) dulciuri – 13
10. Ați preferat un automobil ...
 - a) obișnuit – 7
 - b) decapotabil – 11
 - c) de viteză – 14
11. Dintre fructe ați alege ...
 - a) măr – 8
 - b) banană – 12
 - c) mango – 15
12. Dacă ați putea, ați interzice pe plajă ...
 - a) costumul de baie fără sutien – 16
 - b) folosirea aparatelor radio portative – 15
13. V-ar plăcea să lucrezi la o editură specializată în ...
 - a) cărți de povesti – 14
 - b) cărți de poezii – 17
14. Pentru relaxare ați preferat ...
 - a) hidromasajul – 15
 - b) hamacul – 18

15. Dragostea este ...
 - a) focul de moment – 18
 - b) promisiunea de fidelitate – 19
16. Ar trebui să fim ...
 - a) mai autoironici – C
 - b) mai altruiști – B
17. Pentru a decora o cupă de înghețată ați folosit ...
 - a) o umbrelută de hârtie – 14
 - b) o cireașă – 18
18. Sărutul este ...
 - a) pasiune – 19
 - b) tandrețe – A
19. Ați crește pe lângă casă ...
 - a) un câine lup – 16
 - b) un pui de urs – B

INTERPRETARE

Profil A. Sentimental, visător, delicat, liniștit – acestea sunt calitățile pe care le aduceți într-o relație afectivă. Un bun cuplu se construiește însă în doi. Astfel, dacă aceste calități nu se pot exprima, dacă ea are nevoie de altceva – de exemplu, poate fi o persoană extravertită, dinamică, predispusă puternic spre acțiune – atunci calmul dumneavoastră este perceput ca lentoare, liniștea – calme etc. Si consecințele sunt evidente...

Profil B. Dăruți parteneriei dumneavoastră fantezie, pasiune, exuberanță, entuziasm. În caz contrar – de exemplu, dacă ea are profilul A – relația va fi mai mult sau mai puțin disfuncțională și dragostea ce a existat la început se va stinge destul de repede. Un plus de raționalitate v-ar fi de mare ajutor.

Profil C. Sunteți independent și autonom, dar și tolerant, curios, cu trebuințe puternice de afecțiune, astfel că puteți apărea, la un moment dat, fie sceptic, fie complicat. Nu este ușor pentru cea care vă stă alături, chiar dacă ați reprezentat pentru ea o provocare interesantă. Dar, pe de altă parte, cine ar suporta un partener fără defecți? Ce credeți, dacă ea ar avea profilul B, vi s-ar potrivi?

Profil D. Cuplul este uneori ca o capcană – cei care sunt înăuntru ar dori să evadeze, cei de afară ar dori să intre. Se pare că dumneavoastră, reprezentați ambele tendințe, pentru că realismul, aplicarea spre concret, poate deziluziile trecute vă fac foarte precaut față de o relație sentimentală. Sau, așa cum spuneam, totul nu este decât un zid gata să cedeze? Greu de spus care vă este profilul cu care v-ati înțelege cel mai bine: poate C, mai probabil A, în nici un caz B.

NOTĂ: Evident, profilele pot fi citite și la modul feminin.

OASPEȚI AI FORȚELOR NAVALE

Maior Costel SUSANU

27-30 mai 2001. S-a desfășurat la Constanța vizita navei-școală egiptene **EL ZAFER**. Principalele obiective ale vizitei au fost: identificarea domeniilor de cooperare între forțele navale ale României și Egiptului precum și cunoașterea reciprocă a facilităților de pregătire a studenților la bordul navei-școală.

Nava face parte din clasa fregatelor, are deplasamentul de 1.597 tone, lungimea 104 m, lățimea 10,8 m și pescajul de 3,28 m. Comandorul **Hussny**

Ahmed Hardy este comandanțul navei și al echipajului format din 42 ofițeri, 86 studenți (80 egipteni și 6 din Bahrein), 186 personal angajat.

La bord sunt instalate următoarele tipuri de armament: 2 instalații de rachete navă-navă HAI-YING, instalații de artillerie calibrele 57 și 37 mm și 2 lansatoare de torpile.

Programul vizitei a inclus primiri la Statul Major al Forțelor Navale și la Academia Navală „Mircea cel Bătrân“, vizitarea unor obiective turistice din Constanța și de pe litoral, activități sportive.

30 mai - 2 iunie a.c. S-a desfășurat vizita în România a șefului Statului

Major General al Marinei Militare a Bulgariei, viceamiral **Peter Petrov**.

Vizita a avut ca scop principal întărirea bunelor relații existente și identificarea de noi posibilități de cooperare între Marinele Militare ale celor două țări.

Împreună cu delegația română, condusă de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral-comandor dr. **Traian Atanasiu**, au fost abordate subiecte referitoare la experiența comună privind procesul de reformă instituțională și de realizare a interoperabilității cu flotile din țările membre NATO.

Programul a inclus primirea oficială la Statul Major al Forțelor Navale, vizitarea Flotilei Fluviale, activități culturale și turistice.

17-18 mai a.c. La Constanța, s-au purtat discuții bilaterale, la nivel de stat major, între reprezentanți ai Forțelor Navale ale României și Turciei. Rezultatele acestor discuții au fost consemnate în minuta semnată de către locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral **Victor-Aurel Blidea** și adjunctul șefului Statului Major al Departamentului Doctrină și Planificare din Comandamentul Forțelor Navale ale Turciei, contraamiral **Kadîr Sagdiç**.

VIZITA COLEGIULUI SUPERIOR DE STAT MAJOR. În perioada 11-15 mai a.c., ultima serie de cursanți a Colegiului Superior de Stat Major din cadrul Academiei de Înalte Studii Militare, condus de generalul de brigadă **Dumitru Balaban**, a întreprins o călătorie de informare și studii în Dobrogea, având ca obiectiv cunoașterea zonei și a unităților din Forțele Navale de la mare și Dunăre.

În program s-au aflat printre altele: primiri la Statul Major al Forțelor Navale, vizitarea unor nave militare, a submarinului „**DELFINUL**”, Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Școlii Militare de Maistri a Marinei „Amiral Ion Murgescu”, unităților de nave de la Tulcea și Brăila. (M.C.)

ZIUA EROILOA. Ca în fiecare an de Ziua Eroilor, 24 mai (Înălțarea), la monumentul Crucea Marinariilor și la Cimitirul Central a fost organizat un ceremonial militar în cinstea eroilor care și-au dat viața pentru țară. Depunerea coroanelor, jerbelor și buchetelor de flori s-a făcut într-un cadru solemn în prezența reprezentanților Statului Major al Forțelor Navale, Primăriei și Prefecturii Constanța, Ligii Navale Române, Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Retragere și Rezervă, „Contraamiral Horia Macellariu”, Uniunii Naționale a Veteranilor de Război (filialele din Constanța), a cadrelor didactice și elevilor, a unui numeros public. (B.D.)

10 mai 2001. În sala „Clio” a Muzeului Marinei Române a avut loc lansarea volumului „*Omagiu istoricului militar Jipa Rotaru*”, lucrare coordonată de comandorul dr. Ioan Damaschin și dedicată cunoștinței cercetător militari cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață. Cu aceeași ocazie, în organizarea Universității „Andrei Șaguna”, reprezentată de prof. univ. dr. Aurel Papari, rectorul instituției, s-a desfășurat masa rotundă cu tema „Condiția jurnalistului între dreptul la informare publică și păstrarea secretului“. (C.S.)

„ODISEEA 2001“. Luni 4 iunie a.c. în portul militar Constanța a avut loc ceremonia de plecare a navei **CONSTANTA** (281) în periplul său în Marea Mediterană în cadrul proiectului cultural internațional Odissea 2001. Instantaneu de la bordul navei, înainte de plecare, mărturie a colaborării benefice dintre Forțele Navale, Teatrul Bulandra și Institutul Internațional de Teatru Mediteranean. De la stânga la dreapta: contraamiral Petre Ciormele, comandor Traian Moșoiu, viceamiral Ion Vochițu, contraamiral Victor Aurel Blidea, regizorul Cătălina Buzoianu, comandor dr. Ioan Damaschin, viceamiral (r) Constantin lordache, actorul Virgil Ogășanu, contraamiral Gheorghe Marin. (B.D.)

ZIUA INTERNACIONALĂ A COPILULUI. Vineri 1 iunie a.c., cu ocazia Zilei internaționale a copilului, elevii Școlii Generale „Jean Bart” din Constanța au prezentat la bordul fregatei **MĂRĂŞEŞTI** un spectacol literar-muzical care a fost apreciat atât de către membrii echipajului cât și de către profesorii și părinții elevilor prezenți la manifestare. (C.S.)

